

РОЗА МОЈСОВСКА

ЛУБ "БЛАГОЈ ЈАНКОВ-МУЧЕТО" СТРУМИЦА

С 821.163.3-1
МОЈСОВСКА РОЗА
Стихозбирка

100070727

COBISS ®

СТИХОЗБИРКА

РОЗА МОЈСОВСКА

Стихозбирка

Издавач:
ЛУБ„Благој Јанков Мучето,, - Струмица

ЗА издавачот:
Тања Гошева

Лектор:
Васка Кирова

Печатница
„Коста Абраш” АД – Охрид

Тираж:
500 примероци

CIP - Каталогизација во публикација
Национална и универзитетска библиотека "Св. Климент Охридски",
Скопје

821.163.3-1

МОЈСОВСКА, Роза

Стихозбирка / Роза Мојсовска. - Струмица : ЛЈУ Библиотека
"Благој Јанков Мучето", 2018. - 255 стр. ; 21 см

ISBN 978-9989-177-69-9

COBISS.MK-ID 109084170

Министерство за култура
на Република Македонија

**ИЗДАНИЕТО е финансиски помогнато од Министерство
за култура на Република Македонија**

РОЗА МОЈСОВСКА

Стихозбирка

Охрид, 2018

1. 2. 3. 4.

Дел од мојот живот

Се викам Роза Мојсовска. Родена сум неподвижна, во Скопје 1966 година. Ова е еден најубав дел во мојот живот, што сакам да го сподела со вас.

Мојот живот не беше ист како животите на другите. Тој се разликува по тоа што постојано бев по болници. Во мојата кука немав услови да живеам. Ми беше потребна нега, бидејќи имам претежок хендикеп. Сакав да ја пробијам онаа тешка врата и да им кажам "доста" на болките, но не знаев како. Бев многу повлечена во себе, не ги искажував нештата што ме притискаа во длабочината на душата. Требаше некој да ми објасни зошто лошите работи им се случуваат на невините луѓе. Исто така, ми беше несфатливо дека во светот има добри луѓе коишто веруваат во Бога и ги прифаќаат проблемите во животот како нешто нормално, се помируваат со ситуацијата во којашто се наоѓаат. А јас не умеев да се помирам, да живеам. Не сакав болката да ми биде друшка моја, не сакав да го делаам мојот живот со неа, не сакав да се соочам со вистината, бев себична. Секоја моја постапка беше изопачена, недостојна. Ги презирав луѓето коишто се надеваа на невозможното. Моите прашања се однесуваа на тоа како човек може да му го посвети целиот живот на Господа.

Сега научив дека јас сум тука за Него, а Тој е тука за мене. Ние сме патници на доброто и лошото. Нашиот живот е долго патување од земјата до небото. Богат или сиромав, сите сме страдалници на земјата. Немаме право да си го одземеме животот и не смееме да го осудуваме. Мораме да разбереме дека така повеќе си нанесуваме

болки и мораме да бидеме храбри. Да мислиме дека од ова што нè снашло има и полоши ситуации.

Земјата нема иста површина. Има планини, рамнини, вода, копно. Така е и со нашите животи. Ние сме на искушение, ние сме на испит, а тука ни треба само мудрост и трпение. Ни треба истрајност за да можеме поедноставно да ги решиме проблемите. Треба да го бараме Бог, треба да сме подготвени за секој чекор што ќе нè снајде, да бидеме подготвени за едно подобро утре. Сигурна сум дека тоа ќе дојде, бидејќи го има. Јас научив дека не сме сами, дека некој нè следи, некој којшто може да нè изведе безбедни во животот.

Тие коишто веруваат во Господ, можат да поднесат болка и да победат во сите погледи, бидејќи тагата е добра, дури подобра од радоста. Тогаш и душата е повесела од жалоста.

Со моите страдања дознав дека божјата љубов е богатство и лек за душата.

Јас во другите луѓе гледав среќа. Си мислев дека тие можат да постигнат многу работи во животот и бидејќи се подвижни, можат да постигнат многу нешта. Научив дека сите сме потенцијални инвалиди, без разлика на каков начин. Ако не сум била таква, како ќе ја научев уметноста над сите уметности. Сега го љубам Бог со сета моја душа и со сиот мој разум. Сега се исказувам и благодатот извира во мене. Моето срце стана милостиво, заради Неговата волја. Сонцето не бара дозвола од нокта кога да изгрева, оти е послабо од божјата светлина, којашто е многу светла, па дури и нашите очи не можат да погледнат во неа. Ете, Бог има власт над неа и ја одржува нејзината топлина. Замислете тогаш, како ќе ја совлада нашата болка, ако ние му се предадеме?

Ако не беше Божјата милост да ме топли, за кого таа би светела? Се разбира, за тебе и за мене, оти ние сме во темнината. Јас бев во темнина и болката подобро ме охрабри за да се облека во божјата светлина. Љубовта содржи Негово богатство, а јас го имам тоа богатство. Бог ме благослови на некој начин да цртам, да творам и да го фалам.

Пред да го запознам Бог, не знаев како да ги искористам моите дарби. Не знаев да го искористам времето што ми беше дадено. Се срамеа да му кажам некому дека цртам со уста. Во мојата глава се вртеа мислата како ќе ме разберат другите?! Не бев свесна дека и така може да се живее. Се мразев самата себеси, ги броев солзите деноноќно, а болката стануваше сè поголема. Живеев, а не ми се живееше. Никој не можеше да ме разбере, не можев ниту јас самата да разберам дека така полесно може да се стаса до возможното. Во другите очи не бев прифатена таква каква што сум, па сето тоа го правеа од сожалување. Во мене не можеа да го видат тоа што гледа Бог.

Во Неговите очи јас сум совршена птица, којашто може да лета. Хоризонтот го сузби мојот живот. Открив дека Бог чекор по чекор ме бодри за да одам напред. Сега ја знам реалноста, го разбираам Бога. Тој го даде своето најмило, единственото што може да се даде. А тоа е својот Син Исус Христос. Тој прифати такво страдање, такво понижување на крстот, а беше безгрешен. Неговата болка не може да се спореди со мојата. Неговата љубов е безгранична. Тој можеше да се ослободи од болките, но не го стори тоа. Сето тоа е негово дело. Тежината никогаш нема да го засени хоризонтот на мојот живот. Колку многу утеха и трпение добив од мојот Бог Господ Исус Христос за да можам да живеам! Најдобро е Тој да биде во мојата близина, оти е

единствен којшто може да ме разбере кога беше моето срце скршено. Тоа сега е излечено. Тој ме охрабри. Кога сум заробена во мојата болка, кога сум жалосна, тогаш моето срце се охрабри во Неговите милости. Сега јас сум среќна и покрај мојата неподвижност. Бог ги зеде моите болки и ми дава сè во изобилство. За тие што веруваат во Него нема болка што не се очистува во надеж. Секоја нова болка е сигурен чекор. За секое скалило се искачуваме погоре до вратата. Со негова помош влегувам поблиску до небесата. Постои само непрекинато повторно раѓање, ново сознание и приоѓање од темнина кон светлина. Тоа не е некаде далеку, туку во нашите души. Затоа, сакам да го кажам тоа што ме притиска подолго време. Стравот и предрасудите да ги отстраниме од душите, да не останат неоткриени, оти и ние нешто вредиме, штом сме создадени од Бога. Човек не би бил човек, ако не се надева и да копнее, а да не го оствари. Болката можеме да ја носиме кон утехата. Болката е мала како капка роса, а во нас, како море, протекува во секое око и е горчливо болна што дури и срцето го кине. Не дозволувајте тоа да се случи! Нека ве понесе надежта, несебично да си помагаме да се искажуваме, да стекнеме доверба во нас самите, но најмногу во Бога. Препуштете ги грижите во божји раце, оти Бог нема да ве изневери! Насочете ја болката кон утехата, бидејќи вашата истрајност е добра добивка, за едно подобро утре каде што ќе нема болки, а солзите ќе бидат избришани засекогаш.

Роза Мојсовска

ПРЕДГОВОР

Роза Мојсовска е родена на 4.9.1966 година во Скопје. Од 6-месечна возраст, па сè до деветтата година, таа е на лекување во Бањица (Белград), каде што безуспешно е оперирана дури седум пати. Лекарите нејзината болест ја дијагностицирале како Arthogriposis Multiplex Congenita, status post operativa.

Болеста оставила трајни последици – инвалидитет од 100 %. Од 18 јули 1976 година до денес престојува во Заводот за рехабилитација – Бања Банско, Струмица, каде што завршува гимназија.

Во Банско, Роза ги открива своите дарби. Освен што пишува поезија, покрај тешката ограниченост во движењето на рацете, таа добро црта со уста. Нејзините желби и визии ги пренесува на хартија и платно.

Овде таа го запозна и својот Спасител, Господ Исус Христос. Тоа е причината што повеќето од нејзината поезија и многу од нејзините слики Му ги посветува Нему. Низ песните и сликите Роза ги искажува нејзините желби, чувства и надежи за едно подобро утре каде што ќе нема тага, плач, ни болка, а солзите ќе бидат засекогаш избришани. Веруваме дека книгава ќе биде за охрабрување и благослов на мнозина.

28.9.2000 година

Зоран Младенов

HEMA BPEME

За миг исчезна, мамо

Чинам дека умирам од разочарување.

Осамена самувам за тебе,

мрак црнина ме завива.

Сè околу мене е празнина.

Ете, веќе доаѓам кај тебе,

да те видам, да те гушнам.

Одамна не сме се радувале

и доаѓа смртта да те земе.

Зошто мораше прво тебе

болеста да те покрие?!

Можеби требаше тајната

да ја откриеме за да разбереме

дека веќе воскреснавме

и вечно ќе живееме.

Господ нè предупредуваше,

нè љубеше.

Не сакаше да нè остави,

ни приготви место

во неговите призраци.

Ќе се видиме и ќе си прикажеме,

со песни ќе Го прославиме.

Нема време

Уште недораснати, непресторени,
бевме како деца,
се испитувавме каде ќе заскитае
кога ќе пораснеме?!
Сега отворени врати, дораснати,
нека одат по свој пат,
да влезат во пукнатината на векот.
Некои заминуваат на крајот на светот,
божем молчејќи, а се бунтуваат
дека го немаат вечното,
Воскресението!
Уште недораснати,
а ете стасавме возрасни
и погибел чека да нè соблазни,
сепак не сме свесни.
Никој не може да помогне,
ниту вода да им подаде,
суво грло од крикови
не ќе може да исплакне.

Јас и тогаш ќе ти се радувам Тебе

Силните ветрови нагргвалиле врз мене,
макар и да не ми помине болката
и да не можам да ги сокријам солзите,
јас и тогаш ќе ти се радувам Тебе.

Макар да се појави непријателство
и сите да се откажат од Твојот збор,
никој да не остане да Те следи,
јас и тогаш ќе се радувам со Тебе.

Нека заблеска твоето царство
дури и ако настапува раздорот
и коските да ми гнијат,
јас и тогаш ќе ти се радувам Тебе.

Нема да има погибел веќе,
ме поткрепи и не дозволи
да потклекнам на лукавите.
Јас и сега се радувам во Тебе.

Изградив доверба

Времето е кратко на земјата,
безобѕирно што се мачи душата.

Сè би претрпела
и малку е во однос на вечноста
што ме чека.

Се давев во матната река,
обновувањето дојде во надежта,
што извира во вистински правди,
а твојата вистина ме излечи.

Преку твоите рани,
на твоите раце со клинци
се исцелив,
на твоите нозе прободени,
душа прочистив.

И мислите ги насочив,
во чисти благодати.

Исполни се со вера

Во твојата внатрешност
разбуди се, за да имаш свет дух!

Чашата полна со вино,
не дозволувај да се испразни!

Разбуди се, во тебе да биде
исполнета душата твоја,
со богатство на Божјото присуство
и со вечен напредок, здобиј го!

Не постапувај во молчание,
откривај ги неговите тајни,
внатрешноста прочисти ја,
со молитва доверлива.

Љубовта твоја, Боже

Се трудам да преживеам.
И покрај немирот мој, ги туркам годините,
само да е подносливо.
Желбата за живот е одамна исчезната искра.
Јас немам ниту семејна топлина.
Живеам осамена, неподвижна,
сал болка и јад од душава ми извира.
Љубовта моја си замина од нежната прегратка и
наместо радост и среќа, обвинена сум во пајажина.
Не се жалам на Тебе Боже, ваква што ме создаде,
ниту на тешкиот живот што го имам сè повеќе.
Радост јас имам во Тебе.
Копнеам да бидам во твоето топло огниште,
тогаш ништо во животот нема да ме одмине,
љубовта Твоја цврсто ќе ме завие.

Каде ли е слободата

Се обидувам на секој начин
да си ги приберам мислите.
За мене и свездите се мрачни,
затоа ги бројам секундите далечни.
Лелекот се намножи
и морничаво се крши радоста,
толку е голема осаменоста моја.
Со љубов задон ме, боже,
да можам да испружам раце,
да ја најдам слободата,
да можам да станам на нозе
и патот да не го скршнам од Тебе.
Макар што не можам да чекорам,
со Твоја потпора ќе успеам
и сили ќе собирам во срцето,
да Ти се поклонам.
Со Твојот здив да изградам,
зборови благодатни,
во сите погледи овозможи трпеливост,
да сум пријатна во блаженствата Твои.

Променливо е сè

Може да пукне златниот пехар
и стомна на извор да се скрши,
време за плачење да дојде
и радоста в миг да ме гушне.

Може болест веднаш да ме снајде
и смртта да не ме одмине,
правот на земјата ќе ме покрие,
но душата не умира крај Тебе.

Влакната на мојата коса
можат да се избројат,
но никој не може како Тебе Боже,
да ја измери љубовта.

Помогни ми

Дозволи ми, Боже
да бидам инспирирана,
а да не се уморувам
кога ќе те фалам.

Сè е во Твои раце.
Ти можеш да ме ослободиш
од егоизмот што го имам и
од секаква ревност да ме очистиш.

Покажи ми ги да ги видам
неправдите во оваа околина,
помогни ми да им се спротивставам
на сите зла и беззаконија.

Отвори ја мојата уста
добар збор да кажам,
да не се осквернам и да не лажам,
туку вистината да ја изустам.

Изведи ме од искушенија

Според нивните желби,
како заробеник дејствувам.
Злото ме разгорува
и огнена стрела ме прободува.

Да се исплачам на Тебе,
не ќе можам да истраам,
копнеам да се доверам,
исцеление просам да добијам.

Затоа што нема што Ти не можеш да разврзеш,
со твоја помош ќе можам да чекорам
до спасоносниот пат на Блаженствата.
Ја прегрнувам љубовта бескрајна.

Ќе биде некогаш

Еден ден ти и јас ќе умреме.
Еден ден ништо нема да остане.
Еден ден и небото за нас ќе заплаче
што не сме поверувале
во неговото воскреснување.
Размислуваме ли за вечноста?!
Ги разбираме ли неговите дела?
Тоа е најважен миг од нашиот живот,
да го ослободиме нашето срце.
Кога ќе умреме,
каде ќе ја поведеме вечноста?
Да не е гневна,
тешко ја разбираме
љубовта Божја.
А таа е чиста и праведна,
гревот не може да влезе во небесата.
Таму не постои солза,
што е така горчлива и тешка.

Пастирот и јагнето

Пастирот го пушта јагнето
да си ги покаже делата,
како птица преселница
скита на земјата.

Јагнето го бара пастирот,
пастирот го повикува јагнето,
го разгалува и преобразува,
со жива вода го напојува.

Пастирот вечно го чува јагнето,
навлегува во душата напатена,
го упатува на убави пасишта
и мирни води влегуваат во душата.

Во пастирот љубов постои и
патот го покажува вистински.
Виделина открива на очите
јагнето да заскита не може.

Очисти ме

Можеби се споредувам со другите,
можеби се возгордувам некогаш,
дека не сум таа којашто би можела
да си ги признаам грешките.

Огорченоста претежно ме прегрнува.

Колку да се трудам да го решам проблемот,
го отворам моето срце и веднаш ги признавам грешките
пред твоето лице.

Се раѓаат мисли непотребни,
но вистината е неизвесна и неа
не би можела да ја избегнам,
ако милоста не се смилува на моето зло
и ако новороденото срце не се преобрази.

Молитвата сакам да ја кажам,
јазикот мој да не одлета во темните облаци.

Да преминам и да се облечам
во твојата бела чиста неизвалкана облека.

Оружјето да го подготвам,
молитва да принесам
со чисто обновено срце,
проблемот така ќе го решам.

Нов живот

Свонат свона за мене под блескаво небо.
Уште малку ми треба да преживеам.
За малку живот јас молам
да Му се заблагодарам,
милост да ми подаде и солзи да ми избрише.
Душа да ми прочисти, правда да ми пресуди
и тело да помрднам со вера да го прославам.
Со хор од утрински свона,
ангелите да ме разбудат,
очите да ги отворам
и одново да живеам.

Неизмерна љубов

Леле, Ти тогаш
пушти солза на Голгота,
за да ме потпреш
на твоите прободени раце,
кога беа на крстот.
Но, јас не го разбирав тоа
дека твојата милост ме исцели,
кога мојата кривка снага
во гнаската река се давеше.
До солзи бев исплашена
како избекумена срна,
со треперлив отскок бегав
и поткрепа барав.
Дури сега ја испливувам реката
и нуркам за твојата преградка,
затоа што дознав
дека твојата љубов е неизмерна.

Не жали

Ако навлезеш во ситост,
откога ќе изградиш убави нешта
и многу убаво сè ти напредува,
тогаш не дозволувај
да се возгордее твоето срце.

Ако немаш дом, ниту близок свој,
не плаши се, можеш да загубиш сè
и тоа што го имаш.

Ништо не ти припаѓа тебе,
затоа што живееме во неизвесноста.
Ако некогаш ненадејно се разболиш
или тагуваш за нешто,
кога ќе се случи нешто непријатно,
спомни си во твоето срце,
дека некогаш Тој ги зеде твоите болести.

Откриј ја тајната негова
и нема зошто да се загрижуваш,
со верба ќе поднесеш сè
макар и да те оптоварува тежината,
затоа што безвредно е сè.

Незаменлива е вечноста,
што нè очекува.

Нека твојата мисла
долета кон вистинскиот пат
спокојството да те облекува.

Не губи ја надежта

Кога си тажен и кога немаш среќа,
живеј во надеж и копнеј за неа,
бидејќи во животот не знаеш што те чека,
денес си тажен, а утре можеби ќе те кити смеа.

Сакај ја надежта, разбери ја!
Помогни секому којшто неа ја бара!
Зошто некогаш во животот,
некој ќе ти подари охрабрување.
Не размислувај ако случајно пропаднеш,
надежта може во небо да те подигне,
и во срцето нема да имаш разочарување,
човечноста нека те облече.

Јадовите можеш да ги отстраниш,
без да возвраќаш со омраза и гнев,
ако побараш милоста да те управува,
Утешителот ќе те бодри во немоќта.

Најдов спас

Мојот од во мракот нема излез.
Одејќи со страв, се спуштив во лавиринтот,
барајќи влез во спасение.
Откривајќи, не најдов ништо
што би можело да ме успокои,
внатре во мене да ме прочисти, да ме скроти.
Одлучив со голема волја
да го решам злото и тоа, саканото зло,
што во мене се претвора во пепел
и обременатата душа ја разгорува.
Му се обратив на Спасителот,
да ме прочисти од немоќта, од искушението,
да ги посади доброто и трпението.
Сега најдов утеха, надеж,
го достигнував возможното.
Тежината не го засенува,
хоризонтот на мојот живот.
Болката е излечена.

Надеж

Чувствував дека го нема сонцето
и денот станува сè помамурен,
сал магла врз мојот ум, врз моите очи
се спуштила темница.
Многу тежина се раѓа,
замор ме опколува
во заплетканиот метеж.
Не знаев дека со твојата љубов
можеш да ме задоиш, Боже!
На небото солзи протече,
слушам воздишки чекорат,
молскавично дојде крик
и одекнува во срцето мое:
„Разбуди се, дете мое!“
Јас го дадов мојот здив
за да можат очите Твои да ме водат,
чувствата стануваат поинакви,
душата е полна со надеж.

Ме засака

Ако ме земеш кај Тебе,
надеж да се буди,
да се стркала љубов искрена,
мелем рана во срцето очисти
и вера врежи вистинска!

За прошка милост, јас молам!
Поројни дождови се разбрануваат
за мојата невнимателност
што не те спомнувам.

Прости што заскитав по виулици,
не знаев доволно за Тебе,
дека ме помилува на Голгота
понижувајќи се за мене.

Се прашував многупати зошто
не те барав кога ме повикуваше
за да ме заштитиш од немирни сни?!
Сè што ми даде, со богатства ги оствари.

Мојот глас

Мојата душа да биде
прозорец кон Утешителот,
да биде отворен ширум,
бидејќи нема да знам
кога може да тропне Тој.
Да му направам соба во мене,
да му ставам мое покајание,
светилка да запалам,
да сум подготвена,
бидејќи е Достоен.
Кога ќе дојде кај мене
нека се повлече таму,
да му биде угодно
мртвата љубов
нека ја оживее.
Веќе нема да ме загрижува
стравот од смртта,
во Него ќе ги отстранам
солзите и бедата.

Копнеж за живот

Ние сме дел од неговата воздишка,
една лоза сме, а сепак се делиме,
едни се гордеат, а други сакаат преградка да споделат.

Сè е во страдањето без разлика какви сме,
скршени сме пред некои глетки,
душите плачат за исцеление.

Правиме добра,
но тие не се толку благопријатни и
терезија не може да ги измери,
а животот сака да продолжи.

Што остана од животот, човеку?!

Не талкај по погибел!

Гневот е за мртвите,
а сепак сме живи заробени.

Отстранете ги солзите, продолжете да чекорите!
Човечноста што ја изгубивме побарајте ја во Господа!

Зацврстете ги мостовите,
колку ќе биде убаво,
душите да се предадат на чувствата,
заедно да се поткрепат заради утеха кон изгревот.

Јас копнеам за живот.

Кој во Господ верува

Бог ме зеде в прегратки кога бев изгубена.
Не знаев зошто постојам.
Со маки и страдања бев опсипана до разочарувања.
Кога му се доверив и срцето му го отворив,
тогаш Тој ми те донесе тебе,
да се збогатуваме духовно и заедно да се молиме.
Љубовта негова да ни биде утеха
за нашите спокое да нè храни,
јас сум цвет несвенет, а ти стебло
и се напојуваме од вечен извор.
Да бидеме плодот на животот,
да бидеме јас и ти ангели,
да посееме доверба и ништо да не ни попречи,
ниту болеста што нè зароби.
Телото наше нема да се распадне,
песна небесна да запееме, ко најубава рапсодија,
тогаш смртта ќе ја победиме и
со Божја сила ќе воскреснеме.

Ако си одиш

Ако случајно си одиш од мојата душа,
од Тебе ќе останат само траги.
Како сенка во земјата ќе бидам мртва
и нема да се поместувам.
Те молам, остани за навек во моето срце!
Солзата од очите пече,
сузбиј го повикот на клетва,
во душа да не сече!
Во тишината уморна ќе ја чувам љубовта.
Ќе чекам да ми се вратиш,
за да ме преобразиш во чиста виделина.
Врежи ми ја милоста и тогаш кога срцето
од нешто ќе ми се раскине, закрилувај ја надежта,
од Тебе да не се откажам.
Не дозволувај да заминеш, оти јас
ќе останам како сенка, дотраена и сама.
Те молам, осветлувај ја љубовта!

Се смилува, Боже!

Мојата душа е празна и преполна со јад.
Веќе се изморувам...
Чинам, нема крај на она
што не ми претставува радост.
Темни сенки сакаат да ме умртват во адот,
не дозволувај да тонам во ова зајадливо,
лукаво време!
Превезот отстрани го,
да не паѓа врз мојот ум!
Непрестано напојувај ме
од твоите бистри и непоматени извори.
Љубовта не би постоела,
свездата твоја не би сјаела
на Голгота гревовите не би ме оправдале,
ако Ти не се смилуваше.

Јас сум милоста Твоја

Не Те познавав доволно
и бев гневна премногу,
мислев дека сум се родила како нечија казна
и во очите бев за потсмев.
Не разбрав зошто постојам?
Телото ми е поинакво од другите,
се прашував многупати.
Зошто јас да сум различна во својата форма?
Моето тело, пред Тебе
е совршена уметност.
Порано мислев каква сум
во туѓите очи неподнослива,
пред Тебе Боже, неважен е изгледот.
Трагата не мора да остане во солзи,
може да се чекори во надежта.
Се радувам што сум различна
од другите погледи,
така полесно ја согледав вистината,
ги сознав Твоите патеки,
кога ги понесе моите болки.
Вистинското сознание е доказ за мене.

Избриши ги солзите

Зошто не може тежината на телото
да има гулабови крилја и да одлетам кај Тебе?
Зошто мојата мисла везден лета каде што не треба?
Царе на утехата, еве, те повикувам!
Ако е Твоја волја, солзите да ги снеса,
облеката што не се симнува од мојата кожа,
да биде угодна со сечии погледи.
Ветерот разнеси го, што толку силно бучи, боли и пече!
Зошто во молчеливите моменти,
ниту крикот кога совладува,
никој не се запраша?
Без разлика на тежината, сите сме облечени во патила.
Но, што недостасува?
Зошто не го повикуваме и мозаикот да го составиме?
Се чувствуваме дека сме немоќни,
но хаосот не можеме да го уништиме.
Неопходна ни е силата Твоја
и нашиот разум да се очисти,
тогаш нема да страхуваме, оти знам и сигурна сум,
Ти си со мене.

Биди ми пријател

Во ноќта, во моите сни, те најдов тебе.
Ти сакаше да пишувам песни за љубовта без
разочарувања.
Размислував долго.
Не ми беше лесно да ги изразам моите чувства.
Да ти кажам дека љубовта ако ја имаш, знае да се надева.
Болката на осаменоста ја ублажува.
Ми недостасуваат твоите зборови,
твоите погледи, насмевки и твоите убавини,
што ги поседуваш во душата.
Јас сум најсреќната жена на светот
што те создаде Бог за да те запознам.
Те молам, нека остане нашето пријателство
како роза што се храни од раната роса во твојот двор.
Нашето пријателство да биде пример,
охрабрување на тажни срца.
Така Господ не ткае,
од љубовта
да не се откажуваме
и верата да ни сјае,
со Дух Свет да се исполнуваме.

Бог може сè

Не ми се живее, а живеам за Него
и твоја душа сакам да отворам,
да не те грабне лукавоста.
Да ти кажам колку може да те љуби
и порти ќе ти отвори.
Му угодувам и му верувам,
јас за тоа живеам.
Да ти кажам дека верувам
во чуда негови бескрајни,
Тој и денес може да те оздрави.
Не сомневај се,
така секој твој чекор болка создава
Во прегратки Тој ќе те прифати,
ако Му се довериш ти.
Мене ќе ми прости Тој,
те молам не колебај се ти,
Дозволи да влезе во твоите одаи.
Свезда ќе засвети
во твојот спокој,
ќе внимава да не изгаснеш,
во негов покој ќе те преобрази.

Вистински дом

Сребрените крилја ми се скинаа,
како птица самувам ожалостена.

Нема кој да ме утеши.

Ме изневерија и напуштија.

Во мојот прозорец има светлина
што свири во хармонија,
ко харфа има само една жица
последните звуци ме викаат.

Крај потокот, свони небесен
таму е вечниот кладенец.
Патот го води кон љубовта
свезда на надежта.

Во молитва

Побарај ме во часот на радоста што те разигрува.
Како елен ќе потрчам на месечината да се зарадувам.
Зборувај ми во денот на несреќата твоја што те сокрива.

Во мракот ќе те најдам.

Ете, те измачува тежината, а Јас ќе те возљубам.

Повикај ме секогаш, да се увивам околу тебе
за да ти помогнам!

Со тајни дејствија на мојата чистина,
те внесувам во вечен живот.

Со милоста Моја те утешувам
не дозволувам да умреш!

Те ослободувам и исцеление ти подарувам,
оти ја слушнав твојата молитва.

Во нас остана незаборавен

(на Глигор)

Остави трага, спомен, остави солза.
Но, солзата остана во нашите срца,
за вечен спомен и долго сеќавање.
Да земеме пример од твојата упорност,
кога умееше да го прославуваш Бог.
Беше исполнет во неговите благодети.
Ги сееше неговите зборови,
а надежта никогаш не умираше кај тебе.
Таму ќе нè чекаш
еден ден да дојдеме и ќе воскреснеме.
Во божјо присуство ќе живееме.

Вечен живот

Кога си дете и не знаеш за болка,
како огледало на дланка лесно се излажуваш.

Кога си млад, веднаш се вљубуваш
и леташ над облаците, за да ги дофатиш зраците.

Кога ќе навјасат годините, ги броиш немирите,
телото постепено ти слабее и нема кој да ти помогне.

Тогаш пропаѓаш, макар да ја знаеш
сета мудрост на овој свет.

На крајот легнуваш в бела постела,
избришан од сета упорност што си градел.

Не знаеш каде ќе отпатуваш и
постепено свенуваш како цвет некогаш расцветан
со убава боја и мирис.

Стануваш немоќен што не дозволуваше
да ти се разбуди срцето, да влезе љубовта,
кога Христос плачеше посрамен на Голгота за тебе.

Да бидам покрај Тебе

Прободени раце имаше како што се моите сега.

Солзи на тоа лице гледам, како и на моето.

Те напуштија сите Тебе, така е и со мене,
вечно живееш на небесата да ја приготвиш слободата.

Со свонлив чекор спушташ крилја, на извор да ме
внесуваш.

Подаруваш зрак што не згаснува
смртта ја победи и ме поткрепуваш.

Да биде во Твои раце

Не знаев дека силно љубиш
и душите наши ги концентрираш,
секоја мисла кај Тебе не е избезумена.
Те молам исцели го него, не одминувај го!
Во него копнеж извира и верно Ти служи,
надежта оживеа без разлика на тежината
и ако времето застане, и злото се подигнува.
Вербата негова сè уште копнее да Те прегрне.
Ја посеа љубовта Твоја во мене тој,
сега многу ми е полесно во срцето
и преокупација Ти си моја, што исцелуваш секоја рана.
Колку си посебен Боже, ниту лукавиот не може да те
совлада,
ниту надежта исчезнува покрај Тебе!
Те молам, неговата снага поткрепи ја!
Многу луѓе си мислеа дека можат да нè спречат,
да не Те воздигнуваме и фалиме,
да не Те љубиме како Ти да не постоиш.
Секој допир Твој е силна светлина,
секоја воздишка од Тебе е создадена
и Твојата љубов и Твојата жртвеност,
искра што сјае во милоста ни подаруваш.

НЕ СЕ ПРЕДАВАМ

Не се предавам

Тие сакаат да ме раскинат и да ме фрлат во темнината,
да не бидам со Тебе во Твојот скапоцен дворец,
што го чуваш за мене во небесното крило.

Тие сакаат да ме спречат и да ме искинат како чавки
што колваат во тешки окови,
во жежок оган да ме стават за да ме занесат во темнина,
да не гледам во твојата светлина.

Не давај ме, Исусе да ме растураат насекаде
за да не знам за себе, а исто така и за Тебе.

За спокојство и среќа во животот,
така Ти ме создаде, со песна да те славам
и верна љубов ти подарувам.

Евангелие

Ангелите ја објавија радосната вест
за Неговото раѓање и сè стана ново.
Радувајте се, на луѓето ќе им прости,
кошто ќе прифатат дека навистина е Син Божји!
Немаше златни кочии, бели коњи најбрзи,
јаваше на магаре и своеволно се жртвуваше.
Кога воскресна од мртвите, се облече и над најбогатите.
Алиштата Му се бели, а гулабите крај Него изгледаат
валкани.
А на главата круна со сафир, смарагди
и бел коњ со златна срма.

За првпат

За првпат умеам да сум среќна.

За првпат чувствувам мир и надеж во животот.

За првпат да Му заблагодарам на Бог,

за сè што ми даваше,

и полека сè ми зеде од стариот живот.

За првпат станав ново создание,

во мене живее Некој,

достоеен да ми биде Спасител.

Кој би го сторил тоа ако не беше љубовта

што солзите ги брише и срцето го мие.

Неговата поткрепа

Тој е центар на љубовта
кој ги создаде и ги заштитува
сите видливи и невидливи
моменти на вистината.

Со вчудоневиден брод
може да те води
по патеката на светлината
и тајните да ти ги отвори.

Тој ќе направи да излезеш
под изгубениот свет
и да поверуваш во чуда,
да се одмориш на неговите крилја.

Тој ја зголемува мудроста
со најфини треперења.
Те внесува во еден единствен
топол и различен дом.

Победувам

Морам да ги слушам, не ми е лесно
кога по цел ден озборуваат и се грижат
богатства земни да имаат.

Морам да ги гледам како умираат духовно,
иако ги убедувам дека можеш да дејствуваш
и љубовта ја ослободуваш,
што можеш сè да простуваш.

Секојдневно страдам за сиромаштијата моја.
Иронично ме повредуваат,
зборуваат за залудноста моја,
за надежта моја во Тебе,
чијашто доверба ме плени.

Јас упорно се борам против сите искушенија,
со борба и вера цврста, ме направи трпелива
кон животните бури, покрај сите маки среќна.

Успокој ме

Одврзи ми ја агонијата од безнадежност и немоќ.
Сочувај ме, да не ја изгубам трпеливоста кон очајанието,
проследено со солза горчлива.

Нека ме ороси роса, погали ме во душа,
да пораснам во побожност.
Благодарствена песна нека Ти принесувам.

Те молам, окрепи ме,
никогаш не дозволувај ноќите да бидат како сега.
На суровите искушенија одговори како што сакаш Ти.

Верувај

Господ е лек на мојата душа и величествен Татко мој,
моето мрачно расположение со својот Дух го очистува.

Не лажете се со своите очи, стари, млади и деца мали,
во тешки денови и темни ноќи и кога имате големи маки.

Тој е вечен и бесконечен, никогаш не прави делби,
само ти предај се без страв и нема да имаш никаква
грижа.

И за мене е голема светлост, што за сите платил тогаш
и за тебе со крв на крстот, со срце верувај, со сета душа!

Господар е, другар вистински, ќе те прими во куќата
топла,
само ти покажи добри дела, верувај во Него – Исус те
сака!

Благодарност

Ти благодарам за мирното време
што разиграно трепериш
во денови, ноќи, среќни или мачни,
со тешка тага и ранети болки
за да го собереш стадото
од сите страни на светот.

Благодарност, со каков збор
да се чувствува и опише,
со збор не може да се докаже,
затоа што раната со болка
ја плати и за навек,
страдалното стадо да го спасиш.

Зрно по зрно ѓердан нижеш,
во твојата мисла ти тајна имаш,
како од ѓердан бисер блеска,
што ги нахрануваш и напојуваш
со бистра вода од крвта на Исус
и ја покажуваш со љубов чиста.

Заштитник

Нека се разгневат душманите
и нека фрлаат камења по мене,
јас нема да се уплашам.

Нека ме удираат громовите
и молскавиците да светкаат по мене,
јас нема да се уплашам.

Ги имам сите оружја на светот,
челична сабја и штит
во искра со вечна слава.

Со Твојот здив за миг, Господи,
ќе ме одбраниш од илјада ништожници,
ќе одекне веста радосно
и во мојата одаја.

Спомни си за нас, Господе
(посветена на Даниел и неговото семејство)

Бог знае сè, без двоумење
ве постави праведно
во Негова добра промисла
да Му угодувате на Исуса
за да го принесете
секое парче леб од Неговата душа
секое делче пченица
од Неговото доброљубие,
благодарност и чистина.
Преку вас Тој во мене
ја разлеа кроткоста,
ме покри со смиреноста и ме нахрани со љубовта.
Благодарејќи на Бога
Му служите вечно како светилници.
Незаборавно ќе светите во нашите срца
секогаш воденицата да врти,
тркалото никогаш да не сопре
и во нашата молитва
Господ нека ве чува и храни!

Те молам, прости

Кога сум била малечка
не сум знаела за Тебе, Господе,
немало кој да ми каже
дека вечно постоиш за сите.
Но, сега кога дознав сè,
нема да дозволам светот да ме лаже.
И јас имам исти болки какви што ги имаше и ти,
рацете ми се оковани со железни синџири,
нозете ми се врзани со безброј пијавици.
Но, јас се борам Господе, со сета моја сила,
вечно да Ти е слава со мојата молитва.
И веднаш ширум ја отворам
вратата да влезеш во мојата душа.

ВО ПРЕГРАТКИТЕ НА ИСУС

1

2

3

4

5

Те молам, прости

Кога сум била малечка
не сум знаела за Тебе Господе,
немало кој да ми каже
дека вечно постоиш за сите.

Но, сега кога дознав се`
нема да дозволам
светот да ме лаже.

И јас имам исти болки
како што ги имаше и Ти,
рацете ни се оковани
со железни синцири,
нозете ми се врзани
со безброј пијавици.

Но, јас се борам Господе,
со сета моја сила,
вечно да Ти е слава
со мојата молитва.

И веднаш ја отворам
ширум вратата да влезеш во мојата душа.
Затоа што за мене си се мачел
и по дождот си плачел.

Осаменост

Нема во кого да се надевам,
болката во мене преживува.

Ја голтам секоја солза,
од измама до раздори,
сите ме напуштија.

Пријателите и роднините
ми станаа далечни.

И саканиот ме остави.

Среќата ми прелета,
а тагата ми долета.

Господе мој, не напуштај
го моето тело!

Духот Твој нека владее
и управувај ме,
со твоите блага.

Никој не може да љуби како Тебе,
да подарува радост
и верен да биде
кон осаменото срце.

Направи плод на срцето

Колку е слабо моето тело,
немам трпение во жалостите.
Тие ми ја задушуваат молитвата
и сакаат да го отстранат
бисерот од моето срце.
Разумот ми го раздробуваат,
со лутина ми се покри срцето,
во безизлено невреме,
хаос на душа и горчина
се распенува во бран.
Направи да имам благодат,
само Ти си сила за спасение,
сенка на горештините,
корен на стебло за живот,
и заштита од ветровите.
Те поканувам да дојдеш навистина,
молитвата моја те повикува,
научи ме да љубам посилно,
и никој нема да се осмели,
љубовта наша да ја одвои.

Те повикувам

Оживотвори ме трајно
од умртвениот грев,
што тонам разочарано,
од ропството на пеколот.

Макар што сум пламен
кој не изгорува,
посипај ме од твоите дождови
да не изгорам.

Слушни го молитвениот крик,
излечи ги тежините
и преврзи ги тагите
на разочараниот лик.

Со пречиста скапоцена крв
од Твојот возљубен Син,
измиј ме според Своето
безгранично милосрдие!

Во прегратките на Исус

Ех, кога би поверувал,
нема толку да тагуваш,
презирно да го расфрлаш
животот на коцка.

Макар што си извалкан
и духовно сиромашен.

Кога би можел да веруваш
најважно во животот што е?

Повикај го вистински
името Господово,
тогаш ќе ти биде
многу полесно.

Нема да го имаш веќе
товарот од сето зло.

Со крилја ќе ги размава
црните ѓаволи
и љубовта ќе ја умножи
со бескраен извор.

Нема промена

Нема промена.
Живееш во висините
со беспочетна и вечна
света добрина
и седиш на престолот.

Царуваш над сè што е
видливо и невидливо,
ги знаеш човечките загатки
и сите неискжани тајни.

Ја откриваш трајноста
и убавите Твои дела,
во кои нема лика,
ниту сенка иста.

Во поезијата ги внесуваш
расплаканите и изгубените,
спасение им објавуваш
на изморените (грешниците).

Внеси ме во милосрдие

Какво добро сум направила
за да ми ги исполниш
молитвите мои?

Ти љубиш и си праведен,
а јас не сум достојна
за твоите добрини.

Станав нечиста, прекорна
виновна пред твоите богатства,
непотребни фантазии
влегоа во мене.

Ти си срце што не памети зло,
го скроти гневот на моите молњи
и ја избриша темницата
од црните облаци,
што ја стопи со светлина
на твоите призраци.

Бог ме сака

Бог не ме остава, ниту ме напушта,
без разлика на брановите, колку сум гневна.

Во лутината на моите грешки
што ги имам направено
во моето мрачно страдание
кога ми беше најтешко.

Го открив во раните и тагата горчлива.

И порано го знаев тоа,
но не бев зависна од Божјата љубов и милост
како во оваа фаза од најдлабоката бедотија.

Бог е отсјај на моите искуства,
постојано ме успокојува
и никогаш не се откажува од мене,
ниту во безизлезна ситуација.
Тој ме наградува со бодрост
да ја надминам тешкотијата.

Човечки дела

Вие сте луѓе што живеете во оваа земја,
тоа е само некоја мала, кратка минлива илузија.

Некој вистината не сака да ја знае
тоа ги расипува срцата и кратко ќе трае.
Ја заменуваат со нивни неостварени права
и мислат за некоја нивна слава.

Сите ние човечки суштества
сме дел од пределот што разбудено говори
дека нè создал Спасителот.

Господ секогаш ја подарува
сета негова љубов.

Тој бескрајно ве сака
животот ви го даде без злоба.

Докажете се и вие, луѓе
во Неговата верба и светлост,
во спокојство, мир и вечност
со неговата правда и милостина.

Твојот глас

Ја чувствувам твојата топлина
и здивот до мојата близина.
Даваш неуморно и трпеливо ме разбудуваш
да не се занесам и заблудам
во темнината залудно и несвесно,
во загубената патека што талкам
со непотребен патоказ лош.
Во некоја распуштена, раскината
и растурена злобна среќа,
што нема никаква иднина.
А ти ме повикуваш со твојот тивок глас,
милно ми даваш чудни знаци
и треперливи светликави зраци,
со нежен допир како топол ветер.
Ме галиш и ми пушташ милостив глас.
Со твојата љубов и среќа
ме предупредуваш со радост
и нераскршен спас.
Топла заштитена преградка
што зрачи до твојата патека,
бескраен живот што нема крај
и свети блескав сјај,
таму приготвуваш вистински рај.

Не оставај ме

Дај ми Боже друг живот да живеам јас,
зошто немам среќа во иднината.

Ме слушаш ли, Боже
колку плачам и немоќна сум,
во болката многу страдам?

Зошто морам секогаш
толку да патувам и неправда да трпам?

Слушни ја мојата молитва
и те молам, не отфрлај ме сега ти!

Кога ми е најтешко
не оставај ме, Боже
и смилувај се на мене,
бидејќи си праведен.

Прости ми ги гревовите,
биди ми заштита и спаси ме во закрила.

Секој ден и секоја ноќ,
избави ме со твојата моќ
и сигурна под Божји крилја
секогаш ќе ти зборувам
и во моите мисли
ќе те сакам и ќе те имам.

Сè се менува

Свенуваат растенијата
и пожолтуваат во цутот,
свездите што трепкаат
и снежните бели снегулки
паѓаат и се топат во студените празници.

Сè се менува од сопствениот облик
и ветерот вее од сите страни,
а облакот и формата ќе ја смени.
Ако одново не се родиш, во пепел ќе се сториш
и блескав сјај нема да можеш да видиш.

Сè се брише, сè се руши,
единствено само Тој не се менува
и останува засекогаш ист
во Своео царство небесно,
ликот на љубовта...

Во секое лошо невреме
и во секоја доба ќе дојде на свое
нема никогаш да се менува,
и доброто ќе се увеличува.

Спасителот е реалност
откупителна жртва за вечност.

Залудни болки

Кога сум се родила, во мене се откри болеста.
Залудно ме труеја и испитуваа,
со чудни горчливи лекови,
ме пресекоа и ме отворија
и ништо не можеа да сторат.
Истрошив по болниците смртни,
купишта долги радости со никакви резултати.
Немаше утро да не сум разочарана,
немаше ноќи да не сум расплакана
сите органи ме болеа, дење срцето ме сечеше,
ноќе на деловите рана лутеше.
Се мразев себеси зошто не сум како другите,
зошто да постојам во тага
од животот сакав да ме снема.
Но, некој со нож го распара облакот бел небесен
и во сонот ме разбуди.
Имало таму некој дел што сака да сум таква
со таа чудна форма.
Да не потонувам во темнината,
туку да се борам во надежта,
како што и Синот Единороден,
Севишниот страдаше во копнеж.
За мене имаше претешки воздишки

**да бидам слободна во светото огниште
и во лет да летнам над облаците.**

Со Тебе да бидам

Без Тебе, Господе
не би можела да постојам,
не би знаела што да правам
со самата себеси.

Ќе бев изгубена во непознатото,
ќе се виткав како пожолтени лисја,
што ги разлетува ветерот
и ќе се нишав како гранките.

Со Тебе Господе да бидам,
само со Тебе да сум,
во секој миг за да те пронајдам,
ќе нурнам, длабоко во љубовта.

Да наоѓам спокој во дните,
што ќе ми ги отвора очите,
од потиштеноста на темниците
жубори со крикот во плачење.

Благодарност

Ти благодарам за мирното време,
што разиграно трепериш
во денови, ноќи, среќни или мачни,
со тешка тага и ранети болки
за да го собереш стадото
од сите страни на светот.

Благодарност! Со каков збор
се чувствува и да се опише,
не може со збор да се докаже,
затоа што раната со болка
ја плати и за навек,
страдалното стадо да го спасиш.

Зрно по зрно ѓердан нижеш
во твојата мисла ти тајна имаш
како од ѓердан бисер блеска,
што ги нахрануваш и ги напојуваш
со бистра вода од крвта на Исус
и ја покажуваш со љубов чиста.

МЕ КАНИ СВЕТЛИНАТА

.

{

За тебе, моја душо

Кога ќе сфатиш дека светот е нереален,
повеќе нема да го сакаш.

Твојот дух ќе се ослободи од гневот,
ти ќе се откажеш од светот
и нема да имаш потреба од револт.

Отвори го срцето и побарај ме!

Ако сум тука, затвори го,
да останам засекогаш.

Ако ме нема, помоли се од душа,
исткај ме од мислите,
искапи ме во љубовта.

Има нешто што е пострашно од самата смрт,
а тоа е да останеш жив
знаејќи дека љувта не е мртва.

Јас ја победив смртта еднаш на крстот!

Те имам Тебе

Ех, да можам да фрлам товари,
и да ги раскинам тие синцири,
мојата душа тогаш би можела
да плови по морето, наречен живот.

Да ги изгубам земните планови,
да допуштам да ме води кормилото,
што го движиш, Боже во височини.

Бидејќи Твоео царство
е неуништливо.

Затоа што моите денови и ноќи
ми изгледаат еднообразно,
денес е како вчера,
а ноќите се застанати.

Те имам јас во себе.
Ако ги затворам очите,
еден ден ќе Те видам
и затоа од сè ќе се воздржам,
да бидам вечно до Тебе.

Живеам

Живеам без да мразам, мразат само слабите.

Ќе се намирисам со добрина.

Живеам без да тагувам, тагуваат само страшливите.

Ќе се облечам во радост.

Сакам, затоа што радоста ја сакаат само силните.

Ќе си наметнам наметка од разбирање и
можам да тргнам да ја побарам вечноста.

Осамена

Мојата душа е пуста,
сите спијат, само јас сум будна.
Голем број ѕвезди не светат,
под облаците тие ми се кријат,
а моите солзи се лијат.

Зошто постои јаз?
Колку ќе биде убаво да се изгради пат,
да бидеш блиску до мене
и да пишувам песни за Тебе.

Ти Боже што си до небото,
блескаш меѓу илјада ѕвезди.
Ти благодарам што ми подари,
утеха што бескрајно вреди!

Дождот ситно нека роси
и нека капе на мојот прозорец,
моето срце Те моли,
повторно љубовта да се роди,
да заборавам на осаменоста,
тогаш ѕвездите во мене ќе сјаат.

Твојата света рана

Мојот разум пркосеше копнеејќи.
Потрчав по Твоите благодети...
Трчав, побрзо и побрзо и дојдов до целта.
Прекрасната преградка облена со крв.
Таа преградка ми го спаси животот!
Во неа ја навалив главата кон Твоите рамења,
ја пронајдов најубавата топлина,
а мигот беше наречен совршенство.
Мигот кога ја облеав со солзи,
потпирајќи се на Тебе!
Господе Исусе Христосте, рани ме со Твојата света рана,
моето
срце со Твојата крв напој ја душава, без разлика каде
одам, да
ме потсетува кога беше распнат. Те чувствувам како дел
од
себе. Избриши ги спомените што ненамерно секојдневно
ме
вознемируваат!
Многумина од нас стануваат мелахолични, забораваме на
сè
што постои околу нас и се затвораме во внатрешниот
свет.

Затоа, Те молам научи ме да ги охрабрам оние коишто не
веруваат,
сите ликови да ги потсетам во насликана слика со Твојата
скапоцена крв.
Господе, со својата сила во душата Тебе да Те барам и да
не
најдам ништо над Тебе. Да бидам изморена, а мојата
мисла да
мисли на Твојата света рана!
Дај ми благодат, Господе! Сите мои утехи се состојат
приковани
на Твоите рани.
Нека моето срце не наоѓа почивка додека не се
смести во одаите Твои! Ти си вистинска суштина,
дозволи ми да
најдам мир! Имам болка, таа е преголема, со голема вера
ми ги
зеде сите болки, сите страдања.

Исус

Лебот на животот - единствен без кој не можеме!
Живиот леб, што има моќ да го подигне паднатиот човек.
Живиот леб,
единствено дава сила, знаење и смисол.
Кој ќе се нахрани со него, не останува ист.
Леб, што дава добрина и те збогатува...
Кроткост, едноставност и скромност,
квалитети преку коишто доаѓаме до Него на Живиот леб!
Нашето срце не престанува да копнее по Бог.
Душата се моли преку своето срце, тоа е докажано дека
срцето чука, денес тропа во Светиот дом.
Ајде да не ја пропуштам гозбата на љубовта, празникот
денес е,
треба да побрзам да се хранам со Живиот леб,
нераспадлив, вечен...
Му благодариме на Бог за овој
и за изминатиот ден.
Му благодарам за благословот на денот кој доаѓа пред
нас!

Не ме забележуваш

Знаеш дека не молам така себично,
знаеш дека искреноста е во мене.
Зошто солзи непрестано ти течат?
Зошто се срамиш и не ја кажуваш радосната вест?
Зошто на други рамења се истажуваш,
а моето раме го отстрануваш?
Твојот живот е благословен
ти ја кажав мојата тајна,
но ти никако не можеш да Ме разбереш.
Ти зборував, но ти се правеше глув.
Ти ги покажав своите љубовни песни,
но ти не можеш да уживаш во нив.
Ти ги пракав своите гулаби
да те охрабрат со надежи,
а моите слугинки ѕвезди
за да ти го осветлуваат патот,
но ти не одеше по нивниот пат.
Ги слушав моите молитви
врз твојата душа како паѓаат ко дожд,
те наврнав, те очистив,
но ти не обрна внимание,
сакав да ти го свртам вниманието
за да се сетиш на Мене.

Бев на крстот распнат за твоите гревови!

Бев засрамен, понижен од своите...

за да те спасам!

Сега веќе ништо не е важно

ниту е важна смрта,

ниту живот што го живееш,

ако љубов не постои во твоето срце

и не ја познаваш вистината

дека Јас постојам!

Надевај се

Пријателу, морам да одам
и нема да можам да се вратам,
заминувам во светилиштето
во отсјајот што свети вечно.

Во реката каде што жуборат зраците,
со вистинска љубов и топлина,
ќе ме облечат во ново обличје,
ќе ме разнежнат со песна.

Неговите извори ќе ми бидат
придружник и светлина,
каде што ќе живеам,
каде што ќе се радувам.

И нема да ги чувствувам болката
пониженоста и тагата,
а ти пријателу, надевај се во Господ,
дека некогаш таму ќе се сретнеме.

Поезија

Мојата солза сон буди,
во вените ги скрив
сите немири,
и пуштив срце
да ми чука
да исткаам дума
за поезија.

Виножито

Ех, да можам небото да го дофатам
и сите мисли да ги отстранам
од непредвидливото зло што доаѓа.

Срце болка во мене бие
во очите мои солза се лие
душа кај Тебе знам, не гине.

Да признаам што носи овој живот
какви ветрови вее во мојата душа,
да немам трага од солзи горчливи.

Виножито од Тебе е испратено
до небото праг е пространо
знае да љуби и радост да нуди.

Обличје

Боже, постојано се обидуваш да ме издвоиш
од сите горделиви...да бидам поинаква, да се движам
надвор од сите рамки и правила.

Некогаш одеше дотаму, што преку песна се залагаше
за нешто што ни самата не верував, само за да ја
доживеам
таа прекрасна љубов!

Се плашев од самата себе

Просто речено, се претопив во толпата, се слеав во
толпата, до

степен на потполно непрепознавање,
до степен на потполна невидливост, пред Твоите очи.

Тешко можам да дишам и глас да испуштам,
непотребно доаѓаат дождови да наврнат, да ме измијат.

Јас сè уште сум гласна, а почнав да пцујам, да се
нервирам.

Почнав да им завидувам на другите што не сум
подвижна,
што не сум убава!

Со време како да се изморив, па во еден миг,
наеднаш се откажав од Тебе, Боже,
од сите обиди и отидов во сосема спротивна страна.

Последниот пат кога се видов во огледало
не можев самата да се препознаам,
ме прегрна силниот гнев, се насмевнав и си реков:
Не сум среќна, не сум добра
девојка,

само јас сум вештерка, којашто не си го знае патот.

Првпат не знаев што да си одговорам.

Имав некој чуден прашален поглед,
па со истиот сосема смирен тон, продолжив до каде така:

-Ти ме сакаш таква каква што сум. Со сите маани.
Јас сум за тебе преубава,
без разлика што моите очи не гледат така,
без разлика што другите не можат да ме поднесат,
дури и јас самата себе не се поднесувам.
Ти Боже се стори човек, ги облече страдањата наши,
беше на крстот распнат, понижен и посрамен.
Со крвта Твоја нè спаси, бидејќи умре од смртта и
победи!
Ме прегрна со Твоите зборови од Светата книга.
Ме бакна со Твојата издржливост на Голгота.
Се насмевнав и јас повторувајќи си ги зборовите
уште неколку пати, па се вратив дома!
Застанав пред огледало,
обидувајќи се да се видам како да гледам нечиј непознат
лик.
Неколку мига стоев и гледав,
а во мислите си го опишував тоа што го гледав.

Се насмевнав уште еднаш, па си помислив:
Одам да им раскажам на луѓето
дека еден ден ќе бидам кај Тебе, Боже!
Ќе бидам во поубаво обличје!
Во Твојот Дом!

Помогни ми

Помогни ми да најдам Сила!...

Боже, Ти ми даде Тешкотии што ме зајакнаа

Помогни ми да најдам Мудрост!...

Боже, Ти ми даде Проблеми што требаше да ги решам

Помогни ми да најдам Богатство!...

Боже, Ти ми даде Мозок да можам да размислувам мудро

Помогни ми да најдам Храброст!...

Боже, Ти ми даде Препреки што морав да ги совладам

Помогни ми да најдам Љубов...

Боже, Ти ми даде Луѓе на кои требаше да им помогнам

Помогни ми да најдам Услуги...

Боже, Ти ми даде Шанси.

Не добив ништо од она што го барав,

но добив сè што ми требаше.

Живеј живот без страв и соочи се со препреките

и знај дека можеш да ги надминеш сите!

Да имав мајка

Да имав мајка, ќе се јавев веднаш,
 ќе и пренесев колку ми е мачно.
Ќе ѝ речев дека ми треба тука, до мене,
само за да ја почувствувам нејзината топлина.
И покрај мојата зрелост и годините,
 ми треба поддршка, утеха и совет.
Да ѝ кажам дека кога е тука, јас имам крилја, надеж и
 спокој.
Ќе ѝ кажев дека го најдов Севишниот Бог,
сега Тој ме утешува и ми дава волја за живот!
Мајка ми ќе си заминеше поисполнета,
 а јас сега немаше да се каам.
 Да имам жива мајка,
нема да ѝ кажам ниту една од моите грижи.
Таа живееше со длабока болка, па се плашев
оти сознанието дека и јас имам мака –ќе ја доуништи.
Така, ја оставив да верува дека сè е како што треба,
 ја дочекував и испраќав со насмевка и шега,
од себе ги вадев потиснатите вештини за насмевка и
 хумор,
па се радував што се релаксира гледајќи ме весела.
Беше умна, ах, многу умна, па понекогаш,
кога ќе уловеше некоја необична гримаса на моето лице,
 ме прашуваше да не кријам нешто, некоја тага, некој
 немир,

но јас вешто ја лажев: „Сè е добро, мамо“.
Мислев дека ако ѝ ги намалам грижите, таа ќе живее
подолго
и ќе ја имам уште долго време покрај себе.
Кога имав мајка, не можев да поднесам таа да плаче.
Таа плачеше толку тивко, толку тажно,
што само барав начин како да го тргнам
причинителот на нејзините солзи.
Но, таа никогаш не плачеше од причини
што лесно се отстрануваат.
Затоа многу ретко успевав да се изборам
со изворите на нејзините солзи.
Да имав мајка, денес немаше да се двоумам
да ѝ се јавам и да ѝ кажам дека имам проблем,
дека ја сакам, дека ми треба нејзината кроткост, мудрост,
сила.
Да имав мајка, денес ќе речев оти не сум сама.
Има кој да ми ја покаже патеката по којашто треба да
тргнам
и да стасам до местото од кое, на сите мои мили,
повторно
ќе можам да им ја дарувам мојата огромна љубов.
Тогаш заедно ќе се надеваме дека еден ден ќе одиме во
Светлото светилиште наречен Вечен живот.
Да имав мајка...

Твојата песна

Јас сум зависничка од Твојата љубов.
Ајде, испрати ми песна,
сакам да го слушнам Твојот глас!
Нека биде стих,
тажна сум, духот мој плаче.
Секој звук ми остана во мислите,
предвемено корне секој трепет воздишки
насмевка не сака да танцува,
затоа што не сум достојна
за Твоите прегратки.
Апсорбирана во музиката
нежно ме преобратуваш со Твојата песна,
моето срце во надеж го зблесна.
Акорд од Твоите усни слушам.

Верувај ми

Ако сонцето ти даде знак,
стопли се!

Ако дождот ти даде солза,
исплачи се!

Ако мигот ти даде радост,
радувај се!

Радоста ја весели душата,
солзата ја освежува надежта,
зракот ја осветлува љубовта.

Љубовта решава проблеми

Љубовта не се фали и не сака другите да ги
импресионира.

Не зборува за своите достигнувања и успеси.

Љубовта се воздржува да зборува за себе.

Таа се грижи за другите, а не за својата лична полза.

Љубовта нема да зборува за духовното
ако не помага во изградба на Христовото тело.

Треба да постои време за да ги делиме

нашите искуства со другите,

бидејќи е полезно,

но ако тоа има негативен ефект другите да ги

раздразнува,

тогаш треба да се внимава кон таквите.

Прегратка

Моите дождови ќе ме донесат во Твојата душа,
тогаш ќе ги растргнеш сите мрачни облаци.
Ќе мирисам на љубов, а кога ќе ме очистиш,
ќе бидам среќна и насмеана.
Колку повеќе ми даваш,
толку повеќе јас добивам.
Ми даде прегратка што зборува,
ме поведе по најтешкиот пат.
Не се сомневам во моќта на прифаќањето,
без него нема постоење.
Ќе го имам тоа задоволство,
да бидам во нов живот,
кога Твоите раце ќе ме прифатат.

Молитва

Боже, исплакни ни очи
што гледаат други богатства,
ајде да гледаме побистро,
да ја видиме Светлината
како не осветлува
во Твојата преградка.

Ушите да ни слушаат
милозвучни тонови,
што одекнуваат од Твојот крик.
Нашите души плачат во вик,
за небата Твои
каде што нема болка, ниту тага има.

Умови што не разбираат
да имаат сигурност и надеж,
А верата да се исполни со мир,
вгради нè во вечната книга,
отстрани ја сета грижа,
а љубовта да извира некаде.

Друго обличје

Ми недостасуваш,
а веќе се изморив од викање.
Ранлива талкам насекаде
немам раце, немам нозе!

Тагата секаде е иста, јас разбираам...
Но, душава веќе не може да издржи,
околу мене сè се урива, неподносливо е,
а моето тело е немоќно!

Но, веќе не можам!
Не можам да поднесам како ме гледат...
Не сум спосособна да ги согледам
онака како што Твоите богатства,
Твоите очи можат да ги согледаат.

Ова страдање мора да престане.
Уште денес ветерот сè нека однесе,
иста сум како сите, или барем се трудам...?
кај Тебе Боже ќе бидам во поубаво обличје!

Моите молитви

Кога моите раце не можат да ги прегрнат луѓето
кои се блиску до моето срце,
тогаш ги прегрнувам со моите молитви!

„Господе,направи ме оружје на Својот мир
Кај што е омразата, да донесам љубов.
Животот да не биде беда, туку само радост.

Кај што е сомнежот, да изградам верба.
Да не се забележува како изгледаме.
Убавината е менлива,
Најбитно е како ќе го отвориме срцето,
да влезе Тој што Те сака

Кај што е очајот, да облечам надеж.
Тој животот го даде за тебе.
А тоа е само Единствениот Бог Исус Христос.
Тој ја сака твојата убавина.

Кај што е темнината, да запалам светлина.
Во тешкиот момент од овој живот,
сети се дека не си сам,
дека постои некој кој те сака и мисли на тебе,

а тоа е Твојот Бог Исус Христос.

Кај што е тага, да донесам радост..
Тој ќе Ти донесе радост и ведрина,
Ќе обнови со дух во тебе!
Љубовта ќе ги преброди сите препреки.

Не барам да бидам утешена, туку да утешам.
Ниту да бидам разбрана, туку да можам да ги разберам
другите.
Не се трудам да бидам сакана, туку да сакам.“

Твојта милост

Мислејќи на Тебе, ја наоѓам Твојата милост,

во сонцето, во цвеќињата,

во воздухот што го дишам.

Дури и мене ме тера да бидам насмеана.

Ги сонувам тие богатства,

како ми нудат да ми подарат

тивко и смирено,

цврста искрена прегратка.

Мислам на Тебе,

не сакам да Те заборавам.

Патувам со мислите и сакам

сонцето на утрата

да ти ги пренесе пораките мои

и милоста во обилност

да ме разведри да бидам

како што сакаш!?

Одмор ми е песната

Навечер, наутро и напладне,
викам очајна
Господ го слуша мојот вик.
Во тој миг одам
во осаменото место,
каде што Господ скротува тага
а грижите ги брише.
Одмор ќе ми бидат добродетелните богатства,
веселата душа ќе се стори благотворен лек,
нема да постои потиштен дух
и болеста не царува во тој тек.

Кога сум желна за вистинско светло
во него се радува сонцето
сè што е создадено од Бог
е чесно, достоино.
Сето тоа е собрано,
во една несмртоносна песна.
Во таа светлина,
во таа прегратка.

Ти ја подарувам...

Ти ја подарувам мојата душа...
Да почувствуваш сè што чувствувам јас
кога спијам и кога се будам.
Кога плачам и кога се радувам.
Да го видиш лицето како се смее
сните како мечтаат.
Да го видиш дождот во својот живот
како се подигрува во душата тажна.
Сонцето со својата топлина
стана важна.
Но, нека биде така,
јас сосема не можам
да издржам.
Затоа што јас верувам...!

Да видиш како се успива денот
и кога се буди нокта.
Таму е љубовта.
Таа пред тебе стои, затоа
од срце ти ја подарувам!

Мил мој Господине!

Мил мој Господине, се одлучи со милост да ми го земеш
телото

за благодат и сила на Својот Дух да ме сакаш.

Ми ја покажа полнотата на љубовта,
затоа што само Ти љубиш со таква љубов.

Се препуштив на Господ, но неискусна е мојата грешна
душа,

си помислив како чекорам кон светоста?

Како да се подобрува полека верноста?

Но, Ти не ги напушташ оние што ги избра и
секогаш си во потрага по изгубеното јагне,
што гледа над своето стадо со цел да не заталка кај
волците,

со љубов секое свое јагне еднакво го сакаш.

И овојпат Господе, илјада пати како и досега
ме предупредуваше на која грешка, дури и повеќе
охрабрена

да копам низ мојата душа, и да повикам на покајание.

Повторно вчера стоев пред Тебе,
молев за милост и простување,

а Ти беше покрај мене и нежно ме прегрна
и ми покажа дека токму она што го сакаш од мене
да ги препознаам замките поставени пред мене,
што злото ги остава во мене.

Овојпат не бев тажна,
мојот Господ, ме направи среќна и благодарна сум
што ме предупредуваше за моите неуспеси.

Овојпат бев засрамена од мојата грешност,
но јас се бодрев од радост затоа што ме сакаш толку
многу

што ме прекори толку нежно,
а толку директно, ми ги покажа моите пропусти,
а сепак уште повеќе ме прифати.

Ти благодарам, драг мој Господе,
што си ме повикал по Твоја милост
по Твојот пат ме водиш.
Те сакам многу, многу ќе Те славам со радост.

Благословено да е Твоето Свето име.

Победа

Зачувај ја среќата цврсто во преградка!

Да љубиш кога ти гори срцето.

Да се радуваш со другите,

да ги утешуваш осамените,

да простиш секому.

Тогаш ќе добиеш спокој.

Кога ќе им допуштиш на солзите

да течат,

да ѝ дадеш простор и време на тагата

тогаш ќе замине болката при разделбата.

Не се предавај во животот!

Победи го злото, верувајќи

во Господ!

Љубов да примам

Јас сум темнина, а Ти си светлина
јас сум дождот, што може лесно да паѓа.

Ти си сонцето, што секое утро се раѓа.

Мојата песна е длабока и мрачна,
а Твојата Боже, прекрасна, милозвучна.

Мелодиите ме тераат да ти нацртам
уметничка слика со Твоја инспирација.

И љубов да Те примам,
ко света почва посеана,
во мене да извира.

Чекор

Чекори пред мене и следи ме,
во овие немирни води,
што протекуваат во животот.

Чекори зад мене,
можеби нема да бидам
внимателна на Твоите дела.

Чекори до мене,
предупреди ме и дај ми кураж,
кога ќе залутам по некоја улица!

Чекори покрај мене, биди ми заштитник
да не ме занесе некоја виулица.

Секогаш чекори, не оставај ме!
Кога ќе потече солза и болест да земе,
Твоите невидливи стапки
секогаш да бидат во мене.

Светлост

Душата моја гине,
во умот лудило врие,
во ова време не можам
никако да се приспособам.

Те повикав, Светлост!
Нестрпливо Те очекувам,
кога чекорите ќе одекнат,
да дојдат по мене.

Да забележиш небо и земја,
да составиш премин до Тебе,
да направиш нова облека,
да ме облечеш довека.

Во мојата приказна

Во мојата приказна се топи чемерот
и сите светски жарови
се дават во бездна.

Светлината го заплени моето срце,
музата се разбуди
оживеаја моите песни.

Тогаш постојам, пишувам за радоста,
за љубовта, оти таа ми даде во животот.

Со надеж чекорам

Со сигурни чекори
спокојна и без страв чекорам,
ми се отвораат врати,
одам напред по Твоите зраци.
Знам каде ми е целта,
ги следам Твоите чекори,
без да ставам трага од мојта тага.
И да замре последниот плач на животот,
мојата молитва да се губи,
затоа што е полна
со Твоите богатства.
Кога одам по некои улици,
тогаш сум проблематична
чувствувам темнина,
а Ти ми даваш сила,
ме успокојуваш.
Сакам со сето срце да одам
по Твоите чекори.
Можеби некогаш и некаде
Некој како мене
ќе ги најде Твоите траги
и ќе ги почувствува како јас.

Жено

Убавината што те краси,
никој не може да ти ја одземе.
Ти можеш да бидеш убав цвет
но мораш да добиеш совет,
и сама да одлучиш?

Прифати се!

Ако си понижена?

Премолчи, истрај сè,
ти можеш да победиш!

Биди таа, којашто си!

Дури тогаш ќе станеш
она што сакаш да бидеш.

Разбери ги твоите слабости,
биди му послушна на маж ти
почитувај ги мајка ти и татко ти
и сакај ги децата, развесели ги!

Дури тогаш ќе можеш
да ги обратиш и да те почитуваат.

Отстрани ги лошите зборови
твојата уста кротост ќе ти биде,
украш на твојата убавина.

Употребувај ги
твоите силни страни,

остани нежна, кротка,
не плаши ги луѓето без потреба.
Собирај ги сончевите зраци
за внатрешна убавина!

Го засакав

Се плашев од кавга,
онаа црна, темна,
мистеришна, морничава,
но не и кога има разбирање.
Онаа благопријатна и сјајна,
облеана и милувана
од сјајната светлина.

И сега, кога открив дека
помеѓу кавгата и разбирањата
стои стража, ги набљудуваш
постапките, чекорите наши.

Во Тебе не постои граница
на љубовта, на милоста.

Тој што ме мрази, јас го љубам,
тој што ме гази и ми мисли зло,
јас му пожелувам сè најдобро.

Срцето мое твори

Ги гледам Твоите зраци, Боже,
како се нижат како накит
и од Твојата дланка се создава
волја и упорност да доживеам.
Во Тебе се покажува светлината
и покрај тоа што талкавво темнината.
Ме уверуваш дека можам
разумот да го замолам да Те слави,
срцето да го отворам да твори,
осаменоста да ја принудам
барем трагите да ги избрише.
Зборовите на хартија да ги насочам,
најсреќните спомени да ги насликам,
во моето творештво да ги внесам.
Мислите од хаосот со смиреност
ги подредив во стихови
и така ја пробив бариерата
солзите никогаш да не претечат
ги растворив во колорит
и слики нацртав што не молчат,
тие ја искажуваат љубовта Твоја.

Сакам да избегам

Тргнав од овој монотон живот,
го свртев грбот и не погледнував назад
се чувствував како да не постојам,
а сепак постојам и сè уште постојам.

Ја барам радоста, надеж да ме покрие,
ја барам светлината малку да ме осветли,
го барам изворот со капките да ме измие,
да бидам подготвена за Твоето доаѓање.

Го молам воздухот со ехо песна да ми запее,
ги молам лисјата да шумолат и да ме одморат
од лицемерни луѓе да ме очистат
до Твојот дом да ме однесат.

Живот

Животот е тежок, има патишта разни,
со солзи и со смеа, со вистини и лаги,
со богатства и со беда, со радости и таги.
Тие се лоши, добри, или впрочем празни.

Еден пат вистински, меѓу сите нив,
треба да го познаеш самиот ти.

Не е тешко да го најдеш, ако сè од себе дадеш,
со верба во она што го сакаш и со надеж.

Гледај ги работите од светлата страна,
продолжи, колку и да боли секоја рана,
не дозволувај алчноста и гордоста да згазат,
ако видиш дека грешиш, врати се назад.

Помисли на убавите нешта
и верувај дека во животот има
добри и лоши страни
и вреди да се живее.

Затоа што постои некој
кому навистина можеш да му веруваш
и кој мисли на тебе
и ќе ти помогне иако мислиш дека е далеку од тебе!

Ме кани светлината

Не ставајте ги неправдите
врз мојата мечта.

Во воздухот слушам воздишки
како ме кани светлината.

Вие знаете дека заронувам
исправена пред виделината.

Во понорите на божилакот
ќе застамам и ќе се радувам.

Ново создание

Секој дел од мене умира,
душава ко карпа се сронува,
со солзи морето потонува,
затоа бара од Тебе, Боже, слобода.
Сакам да биде како некогаш,
низ прозорецот да го слушнам звукот,
како свонат гласови на некоја нова песна,
токму како спас срцето мое да го очистува.
Свездите нека летаат додека се будам,
свона нека свонат да се сетам јас
кога Го повика моето име и одново да се родам.
Секој дел од мене умира,
душава ко карпа се сронува,
со солзи-море потонува,
затоа бара слобода од Тебе, Боже.
Сакам како некогаш,
низ прозорецот да го слушнам звукот,
како свонат гласови на некоја нова песна,
токму како спас срцето мое да го очистува.
Нека свездите летаат додека се будам,
нека свона свонат да се присетам јас,
кога Го повика моето име,
одново да се родам во тој час.

Радост

Пишано ми било да бидам немоќна.

А јас сè уште сум во надеж.

Во душата врие бодеж.

Умот не издржува,
моите очи ко тежок камен
плачат, за прошка молат.

Убоста засуни во радост
да длаби,

раскопува сè во мене.

Нов живот да ми подари
и во нов облик да ме престори.

Со Тебе, Боже

Моите надежи се во Тебе.

Моите часовници

отчукуваат за смртта,

а јас отклучувам простор,

ме заведува црната сенка

и ме наведува да заминам со неа.

А јас сакам да се оттргнам

да поминам низ Твојата врата на радоста.

Ќе отидам до неа,

за да влезам во Твојата милост,

ќе чекорам со најбрз од кон светлината.

И никој не може да ме излаже,

да ме сопре, да ми ги затвори патиштата

за пристап до Тебе.

Јас верувам дека Ти си

единствениот победник

што ја победи смртта

и затоа и јас ќе победам

со Тебе, Боже!

Ете, веќе свезди паѓаат

Ете, веќе свезди паѓаат,
темно е сè околу нас,
чујте како тие свечат
и канат со убедлив глас.
Животот бега од младоста,
бремето ви има рок,
бидете вие пример,
земете добар урок.
Вие по светот се занесувате,
трчате по суети и пцуете,
не знаете дека сè ќе помине,
ама злото треба да го сотрете.
Ние бевме небесни,
бевме како вас млади,
многу патишта изодевме,
сега сме бледи и паднати.
Може ве опкружуваат
и повеќе утехи,
но да не ве заведува
горделивоста.
Времето како што минува,
така сè одминува,
убавината и младоста вечно не траат.

Во небесниот свод ваша надеж да е ставена,
бидејќи тоа во вселената
вечно свети.

Ете, друг зрак донесува,
светлоста му е весела,
отсјајот е красен,
никогаш не згаснува.

Ти и јас

Јас сум платно, Ти си колорит,
јас сум палета, а Ти мисла.
Јас сум копнеж, Ти си љубов,
Ти си вистина, а јас Те прославувам
на тој чист душевен порив,
наоѓам смиреност со Твојот волшебен молив.
Насликувам слика и песна ми блика.
И срцето ми го отвори, за да твори.
Од бели зори, Ти што ми подари
тоа вечно да се прослави.

Твоите прегратки

Господе, охрабри ме како што
милуваш
да ги забрзам временските денови
да ги испливам црните ноќи,
да ги поткрепам раните болни.

Јас сум птица со скршени крилја
овие мисли не ми даваат да живеам,
овие солзи не ме пуштаат да се насмеам
овие тежини не ме оставаат да полетам.

Како да сум изгубена од Твоите милости,
врати ме во Твоите прегратки,
закрилувај ме во Твоите прегратки,
смилувај ме во Твоите прегратки.

Изгубив неспокој

Ќе ме болат солзите
ако не Те молам
да ми простиш.

Ќе ме стега срцето
ако горделивоста
ме заробила.

Но, Ти си моја сенка
што се вгнезди во мојата душа.

И сè уште се надевам
дека еден ден ќе
Те сретнам!

Ќе ме болат солзите
ако не Те молам
да ми простиш.

Ќе ме стега срцето
ако горделивоста ме заробила.

Но, Ти си моја сенка
што се вгнезди во моја душа.

И сè уште се надевам
дека еден ден ќе
Те сретнам!

Те љубам

Тревата танцува
кога ветрот ќе ја погали,
цвеќињата даваат убав мирис
кога небото ќе заплаче,
огнот ќе се запали
кога моето срце тагува,
затоа што душата самува
по љубовта своја.

Мојата солза

Просолзувам за тебе, мајко моја
кога те гледам како подгрбавено
се движиш со напор и
ме држиш во твоите преградки.
Остаре, огрубе,
но, зборовите од устата
ти станаа поблаги,
а молитвите почести.
Просолзив за твојата старост,
изнемоштеност,
а ти ме тешиш дека Бог ти помага,
дека Бог е секогаш со тебе.
Со молитвеност плачам за твоите страдања,
проколнати денови, во таги поминати.
Од тебе, мајко моја, научив да го љубам светот,
да ги љубам Божјите зборови и проколнатите денови.
Од тебе, мајко моја,
научив да простувам и да верувам.
Ти благодарам за милоста од твојата уста.
Дури сега ги чувствувам
пораките од твоите благи зборови.

Писмо до Љубениот

Како си?

Едноставно, морам да Те прашам и со ова писмо сакам да

Ти

докажам колку те љубам и дека многу ми недостасуваш.

Ме виде вчера како недолично разговарав со своите
пријатели.

Ме чекаше цел ден, надевајќи се дека ќе бидам со Тебе.

Но, јас залутав, ме занесоа моите пријатели.

И кога ноќта се приближуваше да ми даде знак на сонце,
да заврши тој ден за да ме одмориш, ме чекаше.

Но, не дојдов. Не изустив ниту збор, барем молитва да
кажев.

Ох, далеку е, си мислев, има време.

Ти секако знаеш дека сè уште Те љубам, зашто сум Твоја.

Знам дека ме набљудуваше кога заслав сношти и имав
чувство

како да сакаше да ми го допреш челото,
тогаш ја разлеа сончевата светлина на моето лице до
перницата.

И пак ме чекаше, со желба да пријдам до Тебе,
да поразговараме. Многу дарови имаше да ми подариш.
Но, ете, јас пак Те изумив, се разбудив доцна и трчав по
моите

обврски...

Забележав, Твоите солзи беа во дождот.

И денес почувствував дека Си тажен.

Тоа ми задаваше болка во срцето, затоа што Ми требаш.

Единствено Ти можеш да ме разбереш,

единствено Ти можеш да ме утешеш.

Затоа што и Тебе многупати Те разочарале и изневериле.

Но, јас сакам да Ти кажам дека Те љубам, без разлика
што моето срце понекогаш заскитало по други патишта.

Се обидувам колку што може моето тело да поднесе,
да Те прославам.

Не се срамувам што на чуден начин Те славам.

И покрај тоа што моето тело е неподвижно, немоќно.

Јас во Твоите очи сум избрана на таков начин
да ја пренесам љубовта во моите слики.

Да Те претставам во мирната зелена трева,
како ми шепотиш низ лисјето на дрвјата,
пишувам во боја на цвеќето.

Ечам во мојата душа кон Тебе од планинските врвови
испуштам од усни песни љубовни.

Те облекувам со отсјајот на Твоето сонце.

Мојата љубов за Тебе е многу подлабока и поголема,
не би можела слика да нацртам,
не би можела песна да напишам,
нема некој кој би Те заменил.

Јас верувам во Тебе, Боже
дека ќе ја поминеме заедно вечноста во небото.
И Ти знаеш колку е тешко да се живее во земјата,
затоа што беше на земјата.
Сакаш да ми помогнеш и затоа можеш да ме разбереш.
И мојот Отец исто така, сака да ми помогне.
Ти си патот, Ти си вистината, Ти си вечноста.
Со молитва Те викам, Те молам, да ми простиш.
Ти ме избра и затоа со ова писмо
Ти пренесувам колку Те љубам. Мој Христе!

Молитва

На секој тажен,
на секој болен,
на секој осамен,
на секој кој е без надеж,
Бог да му помогне!

Боже

Боже!

Во цганот на лудило врескам,
а тежината заронува
во морето и длабоко потонувам.
Кормилото сакам да го водам
да одам по ноќи темни,
но очите гледаат искривени сенки.
Потребна ми е Твојата Светлина
и Твојата рака да ме закрилува
и Твојот збор да ме утешува.

Како да Ти се вратам

Подари ми ја Својата насмевка и топлиот сјај,
подари ми уште нешто,
Својата вечна преградка.

Подари ми што ми е потребно,
да се одморам во Твоите добрини, да расцутат сите
цветови,

да се смират сите сверови во мојата душа.

Затоа што насмевката ми е помила од времето што тече.

Нема да доцнам ако нешто сменам,
срцето ме сече и ме прелеаја Твоите солзи,
Твоите страдања кога беше на крстот.

Како да се вратам во Твоите преградки,
ете, грешев што грешев, но Ти Боже сепак ме избави.

Ме оплоди со лековити зборови.

Сега можам да го допрам сонцето,
нема да ме изгори.

Сега можам како жетварката на врзаните снопје
да ги приберам класјата од нивјето
и со смирено срце да изречам.

Никој не даде таква љубов како што даде Исус!

Води ме

Води ме додека на себе сè уште имам боја!
Небото го раствораш виолетово,
а тревата посебно зелена,
и везден се прашуваат
зошто се менуваат во различна боја.
А мене секојдневието ми се прелева
во секоја убава боја.
Верувам во тебе,
затоа што Ти така создаваш.
Ете, живеам во некоја поинаква боја.
Во очите нека спијат виножита
и нерасонети спектари,
исполнета сум со Твоите богатства.
Води ме додека на себе сè уште имам боја!
Велат, бледа сум и многу чудна,
не сум како нив во ист облик
како се снаоѓам во ваква облека
не можат да разберат.
Но, не и Ти, зошто сум Твоја.
Води ме додека на себе сè уште имам боја!
Знам дека кога ќе стасам кај Тебе
ќе ме облечеш во нова облека.
Тогаш ќе можам да ги сместувам на дланката,

затоа што овде не можам рацете да ги подвижам.
Води ме додека на себе сè уште имам боја
и ги прелевам љубовните нектари.
Само за еден единствен Спасител
цветам, не зошто сум којзнае која,
туку зошто сум само Твоја,
не знаат дека јас личам на палета,
па сè околу нас нека цвета.
Моите нозе не чекорат,
но јас сум како потокот што тече,
бегам од неразбран свет,
итам да претечам во Твојата прегратка,
срцето мое кај Тебе ме влече.
Хартијата ја премачкав по Твојата волја,
таму го наоѓам ликот на моите слики.
Затоа, Те молам, води ме додека на себе сè уште имам
боја!

Ти Боже, ме прифати во рацете Твои

Мој верен пријателу,
Ти благодарам што со трпение ме слушаш.
Ти знаеш колку се обидувам да ја оправдам довербата
што ја имаш во мене.

Дозволи ми какви било задоволства од животот
подолг временски период да не може да ме одвои
од љубовта што ме врзува со Тебе.

Научи ме како да бидам храбра и истрајна
во овој грам на живот што го создаде Ти,
затоа што кај Тебе времето е бескрајно.

Кога бев дете сакав што побргу да пораснам,
а кога сум веќе возрасна, сакам повторно да станам дете!

Ете, трошам здравје да дојдам до некоја пара,
а после трошам пари да си го вратам здравјето.

После размислувам за иднината.

Ја заборавам сегашноста и на тој начин
не живеам ниту во сегашноста, ниту во иднината.

Подари ми срце што простува и
свест подготвена да патува во незабележана патека.

Помогни ми да ги извршувам најтешките работи,
да копнеам по Тебе, но не дозволувај да ги заборавам
и да им простам на оние кои ми мислат зло.

Не дозволувај да ги заборавам оние
на кои им е потребно охрабрување,
да имам храброст да им возвратам со утеха.
Ти Боже, ме прифати во рацете Твои.
Треба да научам дека никој не може присилно да љуби,
туку можам со љубов да љубам.
Да научам дека не е богат оној кој најмногу има, туку
оној
кому најмалку му треба...
Не се потребни неколку секунди
да ја навредам саканата личност...
А после се потребни години да се излечи.
Благослови ме да ја имам милоста Твоја
и кого да сретнам да не им вртam грб,
туку со насмевка да ги поздравувам.
Да бидам поодготвена кога ќе навјасат ветрови
Лутината да не излева од душата моја.
Да бидам подготвена за ведар убав збор, а не со гнев и
омраза.
Дозволи ми да имам чувство на туѓи таги
и да ги разберам нивните тежини.
Никогаш да не се потсмевам на туѓите несреќи
во животите нивни.
Секогаш да бидам ведра во сè што правам
ниту приближно да се омаловажувам!

Кога сум тажна, мојата душа да се издигне
во смисол без сенка да нема сончева светлина!

Затроа што Ти си најсветла светлина!
Помогни ми да ги имам тие карактеристики
и да ги всадам во мене,
така поубаво ќе можам да бидам поблиску до Твоите
богатства.

Ти си ми вистински пријател, што знаеш сè за мене.
Ти знаеш сè за човекот?

Забораваме што си рекол, што си изградил
и што си создал,
но никогаш нема да забораваме,
какви чувства си имал за нив!

Затоа, зачувај ја мојата вера и несреќа, стори ме
понижена во успехот.

Во потполност да ги извршувам Твоите заповеди
и повеќе од тоа, и кога ќе завршам,
да биде според Твојата волја!

Дозволи ми од сè срце со полна љубов да Ти благодарам
и да Ти кажам Амин!

Надеж

Се движам слободно,
можам дури и да чекорам
каде што ќе посакам.
Далеку е времето,
но јас морам да одам,
одам без раце, без нозе.
Но, морам да стигнам
можам...
знам дека ќе здивнам!
Таму ќе ме пречекаш
со раширени раце,
ќе ме прегрнеш.
Зошто знаеш дека
по трнлив пат итав,
за да бидам со Тебе довека!

Мој животе

Можам без раце, без нозе, без очи,
дури и срцето да ми го скинат
ќе ми биде подобро,
ќе се чувствувам
дури и многу поудобно.
Затоа од тие потреби се навикнав.
Јас не зборувам за недостатокот...
затоа што сум научила
уште кога сум се родила.
Се навикнав во секоја состојба
да го живеам животот.
Знам да молчам без љубов,
затоа што овдека на земјата
не најдов во никого љубов.
Знам да зборувам за љубов,
затоа што уште се надевам.
Без Тебе не можам да живеам!

Живеам

Нозете ми се тркало
ја движат тежината,
камењата ми ги држат дланките,
сепак се трудам да направам нешто.
Ја скицирам среќата на бела хартија,
се обидувам да ми биде поудобно.

Ја одлепувам мојата тежина
којашто е полна со мистерии.
Сонот мој го откривам на јаве,
сакам сите да бидат радосни,
мојата светла верба,
го брани животот од таги.
Со поинаков начин успевам
да ја мрдам устата со боја.

Љубов добив

Не допирај ги моите рани,
оти можеш да се разболиш.

Не плачи по мојата солза,
животот ќе ти загорчи.

Не вдишувај го мојот воздух,
затоа што ќе се задушиш.

Јас сум прав и пепел
и ништо нема да постигнеш.

Можеш да се надеваш
во Спасителот.

На Неговите рани на крстот
можеш да се потпреш,
бидејќи Тој го купи животот твој.

Научи да чекориш
и верувај, поинтересно е!
Јас љубов добив, верувајќи
во Спасителот.

Милоста ја сакам

Некогаш е потребен мал нежен збор
како што си зборуваат небото и земјата,
како што ќе потечат сите извори
што ги создал Бог!

Некогаш е потребен краток поглед
како што ја допира светлината ливадата,
како што расцутуваат лековити тревки на земјата,
што ги создал Бог!

Некогаш седни до мене, утеши ме
како што седнува душата пред ангелот
да се смират сите гнасоти во моето срце,
како што Бог ми помага!

Подари ми ја Твојата љубов,
насмевката ми е помила од времето,
ги сакам и двата топли збора, Те љубам!

Искрена љубов

Мене шепот однекаде ми вели
прозби се во пукнатината,
влезе во надежта
и биди среќен и насмеан.
Се молам и сакам,
да ти подарам искреност,
да ти кажам за една љубов,
што дава живот и светлост.
Не сакам да гледам хаос,
не сакам тие очи да бидат
во мрак и реки од солзи,
да се слеваат во немири.
Затоа што и јас сум несреќна,
моите чувства не можат
да поднесат болка,
тие сакаат да пружат мир.
Радувај се кога се радувам,
надевај се како што се надевам
се препуштам на милоста,
од небото добивам љубов.

Љубов

Патувам со сета надеж
во ливадите на копнежи,
со изворите на животот,
во светлината на светлините.

Барам од инсектите звук,
барем некој од нив
кој би можел да викне,
да ми каже за љубовта моја.

Во кој цвет е скриена?
Сакам да ја прегрнам,
без мене да не гние,
на која страна да се свртам
за да ја најдам?

По мирисот чувствувам
дека е во роза расцветана,
ќе ја налеам од изворите да ја оживеам.

Да не ме смета за гневна,
ако солза испуштам од среќа.

По лисјето ја слушам како шумоли
и моето име го повикува.
Ене ја, гледам во небото
во Негов свод ме моли
да Му се предадам.

Победив

Ја засакав надежта,
да се надевам.
Во денот наоѓам
простор за радост,
во ноките сонот
ме занесува.
Во последно време
се навикнав,
дури ни лелекот
од лаеж на кучињата
не ми додеваат.
Се облеков во копнеж,
да живеам, да се надевам
и да љубам.

Да љубиш

Не изоставај
го хоризонтот на гневот,
прегрни ги мислите црни
и зачекори во денот што се раѓа.
Твојот пат не го насочувај во ноќта,
душата да не ти се распаѓа,
во тешка воздишка,
затоа што ја чувствувам твојата болка.
Зачекори во мигот што доаѓа,
твојот пат до езерото да води
и љубовна песна да лебди,
да продира во тебе длабоко.
Затоа што тие најдобро
ја знаат вистинската љубов
и можат да те утешат.
Почувствувај дека можеш
и ти да љубиш, нешто значиш,
продолжи да се бориш,
да победиш!

Во друг живот

Болката и радоста
ми се мешаат во душата.
Во очите мои
не се исцедуваат солзите.
Гитарата не ја отсвири песната.
Староста ја испраќа младоста,
копнежот остана да ја гони вечноста.
Го чувствувам блесокот на мојата желба
да живеам,
каде што нема да се менувам,
да боледувам.
Со сопствени раце свезди ќе допирам,
на Твоето пасиште смело ќе чекорам,
ќе се хранам.

Да сум...

Да сум со Надеж,
би ги препливала сите
мориња, езера и реки,
да направам ѓердан
за Твојата прекрасна убавина.

Да сум со Вера,
веднаш ќе ја отворам
вратата на срцето,
да Те примам, да Те гушнам,
од страшната темница
и спокојно да спијам.

Да сум со Љубов,
ќе паѓам како дожд
во Твојатба душа да се слеам,
да ме очистам со љубов искрена,
од Твојот крст страдалнички
јас да се потпирам.

Да сум поезија,
би се пренела на бела хартија,
би ја обоила со љубов неизмерна,
да допре до Твоите уши,
да ме охрабриш.

Може да се лечи

Не боледувам поради мојата физиономија,
туку боледувам што телото ми го здробија,
мислејќи дека ќе ме станат на нозе
и никако не можеа да ме оздрават.

Летајте денови, слетајте на темнини,
топете ја болката, оздравете ме во светлини,
сакам да ја земете сета нејзина сила, внатре таа како
виулица се свила.

Тагата сама по себе си доаѓа,
во душава моја не сака да поаѓа,
а срцето во оган нема да пече
болката Бог може да ја лечи.

Песна моја

Прости ми што плачам,
ништо не може да ме смири,
затоа што некој на гитарата,
мојата песна ја свири.

Во очите мои течат солзи,
исплашена од животот што создава,
некој ми ја свири песната стара,
таа не е исполнета со лага.

Тоа е песна моја неиспеана,
што ползува звуци во душата,
ја чисти неубавината,
која ме покрила во тага.

Ме потсетува дека има некој,
кој може да ме исполни со радост,
Тој умре на Голгота и ме направи слободна,
ме насочува по Неговата светлина.

Светлост моја

Ако Те изгубам, Светлост моја,
ќе се изгаснат надежите во душата моја,
и сонцето ќе го снеса во моето лице.

Ќе навалат солзи од очите мои,
а срце ќе се скрши во ноките долги.

Јас изградив вера,
затоа што видливото
произлегло од невидливо.

Со Светлоста Твоја го гаснам огнот на злото,
не сакам да замине
Светлината од немоќта моја.

Однесете ме

Однесете ја мојата душа,
таму каде што тие се тажни,
и јас сум со нив тажна.
Зраците на утринското сонце
ќе допираат врз моето лице.
Однесете го моето срце,
таму каде што плаче небото,
и јас плачам оти гасне љубовта.
Однесете го мојот збор,
нека посилно ечи,
неговото име насекаде да свечи.
Однесете го моето тело
таму некаде каде што
и бродот не може водата да ја повлече.
Затоа мирно легнувам, спијам,
верувам, се надевам, љубам
и кога се создава болка,
само Ти Господе можеш
да ме извлечиш од немоќта!

Боже

Мојата болка вреска кон Тебе, Боже,
а сè наликува на наши детства.
Чекам да дојдеш и да ме поведеш,
затоа што во оваа земја е неподносливо.

Ти беше Тој што ги посади моите надежи,
кон чистото сонце направени од Твоите раце
и Ти беше Тој што ги сотре сите мои зли дела,
зошто јас сега проповедам нова љубов.

Во одблесокот се сите мои надежи
и цврсто сакав да верувам во Тебе.
Дури ако згрешев нешто,
јас знам дека во крстот Твој верба негував.

Живот вечен

Видов дека има пречки и дека не е сè рамно,
видов дека грешам, тоа го паметам и сето останато,
една светлина ми помогна сè да разберам,
најважна е љубовта, останатото сè е лага.

Го запознав преку страдањата на крстот,
уште првиот пат кога разбрав, дека за мене страдаше
и сега цел живот ми се смени,
ќе биде нешто знаев, Тој ми ја испрати радоста.

Се молев секоја вечер, Господ ми е сведок,
знам дека Тој ме сака
животот меѓу останатите ми е редок,
ми подари живот вечен.

Вистина

Не прашувај зошто моето срце
секогаш ми шепоти дека во Тебе е спокојот.
Додека срцето ми плаче, Ти ме охрабруваш.
Јас не прашувам зошто моите очи сè уште сјаат,
лицата на луѓето секогаш ги цртам со насмевки,
зошто само Твојот допир ја знае мојата среќа?
Јас не прашувам зошто има лузни на телото мое
како на крстот кога Ти беше распнат,
твојата кроткост кога страдаше, ме охрабри.
Јас не прашувам дали би можела на крајот од животот
до Твојата врата да пријдам.
Во Твоите очи имам сонце, небесен сјај, дури и во
темница
Во Твојот здив е збрана сета вистина.
Не ме прашувај зошто убавите Твои зборови ме лечат,
ја прелистувам книгата на љубовта и сите птици ми
свират
за љубовта и за сè што мечтаам.
Кога ме викаш тивко, веднаш се приближувам до Твоето
срце,
како за спиење во најубавиот сон.
Не сакам да се оддалечувам ни за еден чекор од Тебе,
затоа сите мои соништа ти ги праќам Тебе.
Мене не ми требаат, бидејќи ти си мојот сон!
Примив храна од словото и Тебе ти се посветив,
Затоа што знам ми се исполни сè и стана вистина.

Бидете радосни

Денес, насмеј некој тажен!

Утре насмеј осамен!

Задутре насмеј некој расплачен!

Обидувај се да бидеш насмеан!

Обидувај се сè што те опкружува да биде радосно.

Внимавај на мислите, тие ќе станат зборови.

Внимавај на зборовите, тие ќе станат дела

Внимавај на делата, тие ќе станат навика.

Внимавај на твоите навики,

зашто тие ќе станат карактер.

Внимавај на карактерот,

тој ќе стане твоја иднина.

Чувај се од срце!

Срцето не боли од трудот,

ниту од здравје, човечко страдање и болка,

туку страда од самољубието и повредени чувства.

Срцето нема сериозен напор

кога тоа го прави за себе.

Виновна сум

Плачев од неразбирања,
во оклината немав смирувања,
со искинато срце талкав,
крадев мигови од времето,
виновна сум, признавам.

Виновна се предавам,
не сакав да прифатам,
од дланките Твои дарови,
иста бев како останатите,
крадев од дрвјата листови.

Заклучена, оддалечена
Ти ме ослободи од ветрови.
Јас Те молам, прости ми!
Клучот фрли го таму некаде
потпиши ја милоста, кај Тебе да останам.

Разбуди ме

Поспано стуткана до Тебе
тивко испеј ми песна со Твојот здив.
Разбуди ме!

Ветровите силно
ги разнесле капките,
не може моето тело
да се очисти, да бидам поинаква.
Разбуди ме!

Не постои совршен живот

Признавам, не можам да издржам стрес
и се крепам со Твоите благодети.
Кога се чувствувам тажна и сакам да плачам,
тогаш пеам...
тогаш сум среќна и се смеам...не стравувам.
Научив како да го живеам животот.
Не постои совршен живот,
но постоиш Ти, Боже!
Постои Твоето страдање на Голгота.
Ти направи премин на Вечниот живот.
Затоа го нацртав плачот Твој.
маките на крстот!
Молитвите ги разлеав
на бела хартија
А сенките беа раните во љубовта!
Од душата пркна цела палета бои
исчезна зад сидиштата
сета моја грижа.
Значи, Мојот Спасител ме спаси.
Ќе воскреснам?

Светлината и јас

Светлината и јас се договоривме
да ги соблечам сите сомнежи и немири
а таа, сјајот свој да ми го подари.

Светлината и јас се договоривме
да ги зачува сите кај себе
а јас, нејзиниот сјај да го облечам за Тебе.

Светлината и јас си ветивме
ќе ѝ покажам како се бои со воздишки
а таа мене, патот кој води до Тебе.

Светлината ме научи да љубам,
да се радувам и да верувам
во дождот спокојно да танцувам.

Да си човек

Да си човек е премалку
во овој свет полн со лага.
Да си човек е премногу жално
ако не носиш во срцето добрина.
Да си човек е премногу малку,
ако не гледаш во денот светлина.
Ќе биде премногу жално
да прегрнеш нечија подадена рака.
Да си човек, но толку човечен
да бидеш со секој ден по ден...
Дури радоста на чувствата да е далечна,
ти ќе го стигнеш некој ден.
Да си човек, да веруваш во чудата
на Создателот и Неговото значење.
Биди трпелив, ќе дојде денот кога ќе се раздени
верувајте ми, ти пак ќе си весел бесконечен!

Добра ноќ

Послушајте го мојот совет
од искуство ви го пренесувам!
Никогаш не заминувајте на спиење
со скршено срце!
Излечете го со молитви, надежи и верба
искрено облечете насмевка.
Многу грешев,
сега се каам пред Господ
да ми ги прости моите гревови,
дознав дека на крстот
сите тежини мои поминаа.
И таму каде тагата
го зграпчила местото,
бидејќи денес веќе помина,
утре никогаш не умира мојата душа
бидејќи верувам во Спасението.

Ја имам надежта

Плод со насмевка

На секоја нишка изртена тревка
сјајот ја прикажува нежната насмевка
и кога секоја пупка ќе зацути,
насмевката веднаш ќе се роди.
Тогаш цутовите со нежни бои
совршено го пренесуваат воздухот со мирис,
за да ми го разубави времето што оди.
Сето ова сведочи на моето лице,
И ако случајно заплачам, не ми забележувајте!
Тоа излегува од мојата радосна душа,
затоа што постојам, таква каква што сум.
Не ми забележувајте, затоа што сакам
да ја споделам насмевката со сите вас.
Ќе се потрудам преку најдлабокото човечко срце
да направам нежна насмевка.
Сакам да ви ја покажам Божјата љубов.
Иако непријателот на доброто го заслепува умот,
ќе сторам што можам за да Ве облее Божјата добрина.
Траењето со божја сила да го отстранам,
трендафилот да замириса, со Божјата рака,
сите лица насмевка да имаат.

Живот

Како дете, плачев.
Многу солзи, а малку болки.
Сега, пак плачам,
Многу болки, а една солза.
Да, моето око е скржаво,
А можеби и пресушено?!

Помогни ми

Тишината се разбуди со Твојот збор
вдахнат со Твојата воздишка
и смислата се создаде во живот мој.
Пред Тебе се поклонувам, Те молам,
Оди по мојата нечиста душа
И барај, макар и едно парче
Од мојата убавина, ако сè уште ја има,
Ако сè уште постои, размножи ја!
Посакувам вечно да Те имам,
да Те насликам во моето срце.
Сè што е околу мене, на Твојот Лик
да ме потсетува, предупредува
и никогаш, ниту во ниеден миг,
да не Те заборавам, напуштам.

Смири се, немирна душо

Смири се, немирна душо!
Неуморно мое срце
ти што чукаш толку силно,
не можеш ништо да докажеш.
Смири се, попусто удираш и копаш,
а знаеш и самата
дека постои една единствена Светлост,
што е посилна и од Сонцето.
Да беше копаничар, досега ќе изрезбаше
виделина за да те разберат,
Залудно копаш моја душо,
ја скриле праведноста на темно место
и љубоморно ја чуваат, не ја покажуваат.
Како грабливи птици летаат по земното,
а ете, трпиш цагор, викотници и озборувања,
Само, кој ли има трпение да ги слуша?
Нема место за тага, цабе немир создаваш
И ти знаеш, моја душо, дека
Тој на крстот ја покажа вистината.

Твоео Царство

Сонцето му дава топлина на мразот,
дождот му дава вода на цвеќето,
ветерот го разбудува лисјето:
да шумолат, да пејат, да се расположат
а мене, немоќта, сака да ме усмрти.

И не се отстрануваат конфликтите што настанаа,
И не се раздвижува срцето мое,
И не престануваат солзите да течат,
Ако не беше твојата милост, Боже,
Да ми дадеш благосостојба и мир!

Почетокот и крајот на сите нешта
со Твојата доверба во натприродната сила,
можам да кажам, да Те фалам и славам.

Кога сознав за Твоео Царство,
моите грижи Тебе Ти ги
Предавам Исусе Христe!

Светлост моја

Ако Те изгубам, Светлост моја,
 ќе згаснат надежите
 во душата моја.
И сонцето ќе го снема
 во моето лице.
 Ќе потечат солзи
 од очите мои,
а срцето ќе се скрши.
 Во ноките долги
 јас изградив вера,
затоа што видливото
произлегло од невидливо,
 Со Светлината Твоја
 го гаснам огнот на злото.
Не сакам да замине Светлината
 од немоќта моја.

Утеха

Страдам со оние кои страдат,
плачам со оние кои плачат,
се радувам со оние кои се радуваат.
Сакам да ги утешам и да ги ослободам
да бидат како птица на небото
среќни како пеперутки над цветот,
а тежината лесна како пердув на ветрот
да бидат на утешителот,
да бидат допрени од насмевката на животот.

Ветена земја

Подавам душа, срце и цело тело,
ги подавам и моите кревки раце,
за да го почувствувам зборот на Универзумот,
за да почувствувам
дали чекорам со глуждовите,
или впрочем, лебдам
на дланките.
Во некоја Твоја
поинаква Земја, далеку од мене,
Но сепак, знам
дали ме очекува,
со отворена порта,
со лик на три лица.
Тој ми ветува вечен живот
каде што солза не тече,
болка не пече.

Ти си тој што ми треба

Играв танго со тагата,
јас и таа пред Твојот видик.
Ти се оддалечи од срцето мое
и немаше во мене сончева светлина.

Таа ме сметаше за сестра,
Но, не можев долго да ги издржам
Нејзините лаги и презири,
Не чувствувам среќа.

И сакав да си ги одлепам
дланките од неа,
да истрчам, да избегам,
бев прегладнета за Твојот Збор.

Копнеам да Те прегрнам,
песна да напишам,
дека јас сепак живеам
и постојам, за да Те прославам.

Прекрасно е што постоиш

Длабоко во мене ме бие неспокој,
очите мои ги капам, а на образите сакам
да ја нацртам насмевката.

И упорно ги крадам сончевите зраци од небото,
Ги барам убавините по кои чекорам секој ден.
Ги молам ангелите да слетаат врз моето крило
да вникнат во срце скршено.

Во еден миг, глас слушнав
ми шепна оддалеку:
Сети се, спомни ме,
не заборавај на тоа што не гние
ќе те однесам каде што солзи нема,
Ниту болки в срце мине.

Надевај се

Пријателу, морам да одам
и нема да можам да се вратам,
заминувам во небесното светилиште,
во блесокот што свети вечно.

Во реката што жуборат зраците,
со вистинска љубов и топлина,
ќе ме облечат во ново обличје,
ќе ме разнежнат со нова песна.

Неговите извори ќе ми бидат
придружник и светлина,
каде што ќе живеам,
каде што ќе се радувам.

И нема да ја чувствувам болката
пониженоста и тагата,
а, ти, пријателу, надевај се
дека некогаш таму ќе се сретнеме!

Животот е чемер

Стара музика везден плаче,
осамена сум како врапче
од јато одвоена, од своето катче.
И каменот ги притиска моите раце,
А песокта со цемент нозете ми ги сосида.
Сидот расте низ моето тело,
со прекривка на неподвижност,
а надежта се назира на моето срце.
Ја пуштам насмевката на моето лице,
затоа што знам дека има тек
а непресушен извор што ми тече низ крвта.
Го туркам животот, создаден од прав и пепел,
Без разлика што е чемер.
Го топам во надежта
За да го дочекам моето заминување
Во чистотата небесна.

Помазание пребива во мене

Ми треба соба со поглед,
да ме потсетува на ведрина
и сите времиња да ми поминат
гледајќи на Твојата убавина.

Во сонот да ми чекориш,
во јаве да ми засветлуваш
да ми дадеш инспирација,
да Те насликаам во моето срце.

Да те опишам на сиот свет,
дека ми даваш чуден благослов,
како уста што пушта мирис на цвет.

Ветрови

Не ме разочарувајте, оти немам сила да ве издржам,
ми замре огорченоста, ми засветли надежта.

Од пелин, мојот живот не горчи,
немирот деноноќно не тежи,
а биковите од болките
веќе не дејствуваат, не постои.

Од внатрешноста дишам звуци на среќата,
А потоа, Го прославувам и зборувам за вистината.

А вие со силни ветрови сакате да ме раните,
Не ја познавате Неговата цел, Тој ме води во живот бел.

Твојот зрак

Ти имаш голема тага
и не треба толку да страдаш,
можеш да ја отстраниш
и да не губиш надеж
за твојата иднина.

Твојата иднина е твојата светлина,
а светлината е твојата љубов,
не гради сид меѓу светлината,
затоа што животот
ти оди во темнина.

Имаш само еден момент
и мораш да го измениш,
пречекори од осаменоста,
знај дека и ти си сакан и љубен.

Знај дека и за тебе воскресна Христос,
Тој нон-стоп е буден и да е тажен животот,
Зрак ќе ти подари во овој миг студен.

Ја разбираам Твојата љубов

Ја разбираам Твојата љубов,
не сум достоин како Тебе, Боже достоин.
Моето тело не може да ги поднесе
овие тешки камења во овој несфатлив свет.
А Ти умееш да ми ја стоплиш душата
со Твоите колорити.
Неуморно црпам преголеми богатства
да им пренесам на другите,
да ги утешам, да ги успокојам,
како што Ти ме утешуваш мене.
Со прекрасни преливи ќе фркне од изворите
сета љубов на платно да ја нанесам.
Од Твоите звуци што ги слушам,
од синото небо ми даваш инспирација.
Немоќното тело сака да Ти служи
и планини да поместувам,
ме потсетуваат Твоите раце прободени,
Твоите страдања неиздржливи,
паѓаат врз мојот ум.
Не сум исушена трева,
се ширам низ земјата
за да им докажам на неразбраните
дека постоиш засекогаш во моето срце

и неуморно ме поливаш со Твоите извори.
Твоите надежи не ми даваат да пресушам.

Ме предупредуваш, ме покриваш,
со миризба на цветна полјана
да ја разберам Твојата љубов.

Ти си тука љубов да ми дадеш

Не ме грее сонце, ни оган, ни вода.
Од ништо не може да успее да се смири душава.

Ко птица во кафез, јас сум затворена,
Ако Те немам во мислата, ќе ја немам надежта.

Не се плашам кога ќе ме скршат од тага,

кога ќе се затворат очите,

јас знам дека ќе ме викнеш

засекогаш во твоите духовни богатства.

Твоите раце ме утешуваат

Кога ја најдов полјаната со кладенецот вода
ја навлажнив душата од нечистотии
и од жедните бури таги очистив.

Во мене беше пустелија од пепел,
не спомнувај го во минатото,
ниту во сегашноста,
барај го убавото, ако го има.

Нема да најдеш резе на отворена врата
таа со твоите милости е исполнета
и се отвора кога ќе вдахне Твојата уста,
затоа што Те имам во срцето.

А немирите ги молев солзи да не носат
да не паѓаат, да не ме извалкаат,
за да Те љубам довека
и во Твојата прегратка да почивам.

Мислам на тебе

Ќе го испратам ветерот
да Ти ги однесе зборовите мои.
Во секој миг да Ти биде угодно,
насмевка да има на Твоето лице,
да ми донесеш сонце што ќе ми разигра в срце.
Да ми посакаш добра ноќ, мирно да спијам.
А кога ќе се разбудам, да Ти кажувам:
Те сакам, Господе!

Има живот

Се прашуваш во сонот, душо моја,
се будиш и пак прашуваш,
со очи отворени гледаш светлина
и си мислиш има ли поголема светлина?

Сконцентрирај го твојот ум,
ќе сознаеш дека Создателот е тука,
Ја знае твојата тајна и секоја црта.
Тоа е Неговата светлина што буди надеж,
надеж на животот, надеж на убост чиста.

Ти се будиш и чувствуваш потреба
да му кажеш дека верен беше.

Во самотијата кога замолчуваше,
во заоѓањето на Сонцето будно Те следеше
и во денот кога ти се чини дека те совладува,
ме заштитуваше под пазувите.

Тој е тука да те чува, не разочарувај се,
Спиј си мирно, не буди се
Со тебе душо секогаш одблесокот ќе те блеснува
светлината Негова нема да те измами,
Спиј си мирно, не буди се!

Сакам да живеам

Ногарките ми се тркало, замена за нозете.
Тие ја движат тежината, а камењата ми тежат на
дланките,
Не можат да се кренат, но се трудам да направам нешто.
Со уста ја скицирам среќата на бела хартија,
се обидувам да ми биде подобро.
Ја одлепувам мојата тежина полна со мистерии.
Сонот мој го откривам на јаве,
сакам сите да бидат радосни.
Мојата силна верба,
го брани животот од таги,
затоа што, Ти, Боже
си моја инспирација.

Изгубив неспокој

Ќе ме болат солзите

ако не те молам

да ми простиш.

Ќе ме стега срцето

ако горделивоста

ме заробила.

Но, Ти си моја сенка

што се вгнеди

во мојата душа

и нема што

да прашувам,

кога Ти се жртвува

за мене.

Патник

Имам душа како патник.

Предалеку скитам,
веќе се изморив,
но не сакам застој
во моето одење.

Сè уште ќе трчам
светлината да ме допре,
да ми ги засветли очите,
умот да се зарадува,
оти ќе ме стаса мракот.

И нема после каде да одам.

А мојата душа ита
За Твоја прегратка !

Ја имам надежта

Ја имам надежта,
го сакам животот, го сакам Него
што се преобрази во Човек и живеам со Него.

Ја прифатив Неговата рана,
неговото страдање и Неговата смрт.
Верувам во воскресение и нема да се уништам.

Ја имам надежта,
ги бришам солзите како некое дете,
го давам понатаму лебот за преживување!
Ја носам надежта низ разочарувања.

Ја очекувам иднината.
Со будни очи гледам во времето.
Го откривам Божјото спасение!

Да, стареам!
И да не ја погребам надежта,
се надевам на Спасителот Христос!

При тебе, Боже, да бидам

Отчукувајќи го часот на времето,
очите не можеа да се склопат за сон,
а стрелките од будилникот
се склопија за да ме разбудат!

И осаменоста се свила,
се вгнездила во срцето.

Го трпам невремето што е во тек,
и не ми дава спокој, мирно да отпатувам!

Да сонувам за вистинското јаве,
да имам живот кај престолот Твој,
каде што солзи нема да се леат,
а болестите ќе престанат да болат!

Живот

Изнуркана грутка од немоќта
да се соочам со мигот,
се стркала
и пушти жили
во длабочината на неплодната почва.
Утрата немаат боја!
Овие води не можат да се препливаат
Без појас Твој за спасување.
Дури и далгите дишат лицемерно!

По Твојот пат однеси ме

Понеси ме сета во одблесокот,
таму свети твојата светлост
и срцето ќе се очисти,
и болката нема да се осети.

Не оставај душата да гине,
однеси ги лошите секавања,
патилата да ги избришеш
и заклучи ги засекогаш.

Не им давај да ми се вратат,
не сакам да ме натажат,
не сакам да ме расплачат,
затоа што ќе ме дотолчат.

Зачувај ме под Твоите крилја,
со Твои зборови потхрани ме,
со Твои погледи оздрави ме,
со Твои светлини, разбуди ме!

Тој е насекаде

Мојата немирна душа
неуморно трага по виситната,
попусто ме копа по минатото.

Будна ме носи во полноќ,
а нокта ги раширила крилјата,
сака во осаменоста да ме прегрне.

Умот ме понесува далеку,
солзите непрестано ме милуваат,
а бесконечноста многу е блиску.

Светлина в срце за миг ми влезе,

Ми шепна за тајните небесни

И мир в душа ми навре.

На мракот нема да му даде празнина,

Ме милува и со порој ме дарува,

За вечен живот пат ми покажува.

НАДЕЖ

Надежта е најискрен штит на душата,
ја отвора вратата на радоста,
невидливото нешто се гледа
и пламенот скриен оган гори
и во градите тоа во живот го води.

Надежта е средство
што ги надвладува сите искушенија,
А својата дефиниција е желба
и копнеж на душата.

Товарот на воздишка,
падот на солзата
и сјајниот поглед на окото,
кој е упатен кон висините,
може да те поведе во верата,
а молитвата да се упати
во надежта.

Ме сакаш

Еден ден ќе се сретнеме,
тогаш ќе ти ги подадам своите раце,
ќе се потрудам под Твоите крилја
како на стар пријател.
Во оној ден, само подај ми ги Твоите раце,
ќе трчам, јас сум среќна
што Те запознав во песните
дека постоиш и дека ме сакаш.
Ме сакаш повеќе од кој било што постои.
Затоа што Ти уште повеќе страдаше,
по мене, по мојот живот, по моите солзи,
кога без изгубена и осамена.
Моето тело е неподвижно,
со рацете не можам да те прегрнам,
со нозете не можам да претрчам,
крај светлото виножито.
Но, среќна сум, Те запознав,
не се грижам за ништо,
Твоите раце и нозе беа на крстот,
и со тоа ја снеса немоќта.
Беше убиен на крстот, закован
Ти – безгрешниот – жртва за грешниците.
Добриот за лошиот
ме сакаш мене во вакво обличје!

Песна за душа

Еве ноква го славиме
раѓањето Твое, Исусе,
откога се преобрази
во човечко тело,
ни принесе радости во душите.
Затоа сакам да Ти подарам песна,
и побарав од небото Твое
да ми испратат зборови
што ќе се благоугодни
на Твоите уши.
Сакам да Ти подарам слика,
од мојата душа што излегува
и побарав од виножитото Твое
да ми налеат бои,
само да биде угодно
пред Твоите очи.
Сакам да Ти ја искажам љубовта,
но сето тоа што го правам
Пред Тебе е најдобро,
На Твоите раце
Да се предадам.

Потребни ми се Твоите богатства

Ми треба нешто да ме поткрепиш,
да ме утешиш, да ме скротиш,
тогаш ќе ми биде полесно,
да ме чуваш и заштитуваш.
Сакам нешто да Ти кажам,
да Ти се доверам,
нешто ме стега околу вратот
не знам што е ?
Дали ветар се крева,
или секавица се слева,
или пак каменот се стврдува.
Само те молам
слушни ја болката моја!
Длабоко во мене остана голема трага,
те молам да ме однесеш на Твојот праг,
таму солзи нема, ниту болка постои.
Ти ме враќаш во стварност,
Ти можеш да прекинеш тага
и Ти го откупи животот мој,
мојата душа многу Ти е мила.

Божилак

Од растурени огнови,
моето тело е скршено,
ги смирувам моите нерви,
навлегувам во зенитот
на божилакот.
Таму е скриен Твојот лик
а јас, црпам бои,
Те насликувам сликовито во песна.
Сакам да ја опишам Твојата љубов.
Тоа ме направи посреќна, поинаква.
Сакам да навлезам во нектарот.
Устата ја движам, налик на зборови.
Во мене се буди волја, Твоите богатства
да ги претставам.

Ангелите се среќни

Оваа вечер ангелите се среќни,
се појави ѕвезда единствена
на небесниот свод заблеска,
ни објави радост нова.

Оваа вечер ангелите се среќни,
се роди најсветлото лице,
со милосрдно чисто срце,
и мир да внесе во немир.

Оваа вечер ангелите се среќни,
се симна од небото, се стори во човек,
радост секој да има, за век и векови,
и ден денешен го прославува секој.

Ти си моја радост

Во собата ги собирам зраците
од сонцето што се испружиле на таван,
ги пренесувам на бела хартија.
И тогаш четките почнуваат да танцуваат,
веднаш ми ја сузби мојата хармонија.
Сакам да ја ставам Твојата светлост,
Твојата љубов и сè што создаде Ти.
Со акрилот ја пренесувам
радоста што ми ја подари.
Да Те носам во срцето мое,
да Те зачувам во себе за среќа,
да те прославам во славата Твоја.
Пејзажите од прозорецот ми пејат стих,
ми пејат за некој извор тих
ко срна итам да ме измиеш,
Од изворот непресушен да ме очистиш.

Не видов, но верувам

Не ги видов небесните ангели,
кога го објавија Твоето раѓање
и кога се роди во шталата,
но сигурна сум дека се вгнезди
во моето скршено срце.

Не бев присутна на Твоето учење
и не видов кога ги нахрани луѓето,
не го слушнав твојот глас,
но, верувам во Твоите чуда
И среќна сум што си Ти секогаш со мене.

Не бев присутна на Твоето учење
и не видов кога ги нахрани луѓето,
не го слушнав Твојот глас,
но верувам во Твоите чуда
и среќна сум што си Ти секогаш со мене.

Не бев присутна како ги исцелување
болните, слепите и изнемоштените,
ниту пак видов како ја оздраве девојката,
Но, јас знам дека Ти ме исцели
и ми даде смисла на животот.

Не бев присутна на Тајната Вечера,
ниту во Гетсиманската градина,
кога се молеше за страдањата,
со вера тоа го разбирам
и Ти ја подавам душава.

Не бев присутна кога го носеше крстот,
кога Те мачеа на Голгота
Те исмејуваа и плукаа,
Те понижија и Те заменија во Варава,
Но јас знам дека Ти умре за мене.
Не видов, но верувам

Не бев присутна на Твојот гроб,
кога со тежок камен Те затворија
и на третиот ден воскресна од мртвите
и се вознесе на небесата,
за да ми ја подариш светлината.

Не бев присутна во нивната соба,
кога учениците се молеа.
И не Го видов Светиот Дух,
кога се спушти и ги исполни нивните срца,
но, живеам исполнета со Светиот Дух.

Јас не бев во небесниот Ерусалим,
не шетав по улиците со злато,
но, знам дека сум сигурна и верувам,
дека еден ден лице в лице ќе го гледам
мојот Крал како го повикува името твое.

Твојата рака

Подај ја невидливата моќна рака
и заштити ги оние коишто Ти се покоруваат
и во Тебе веруваат,
кои се надеваат и Те бараат.
Закрилувај ги и подигни ги
телата немоќни.
Со Твојата рака
избриши ги солзите
на нашите лица!
Со Твојата рака
отстрани го каменот
од нашите срца!
Нека Твојата моќна рака,
ги спречи оние
што имаат зли намери
и наумиле да прават злодела!
Нека ги спречи нивната намера
во нивниот план да ги оддалечи
што подалеку и понастрана
од оние кои Ти се верни.
Нека Твојата рака засекогаш
биде за добрата наши,
немоќта што ни покри

Ти помогни.
Сè што може
да ни биде од полза,
не отстранувај го
нека протече и солза,
Неспоредлива е
од Твојата болка.

Љубов

Си мислам од што е направена љубовта?

Од нежност или од искреност?

Дали таа простува и воздишки таи?

Трпелива ли е и дали страв не постои ?

Несебична ли е, не бара ли ништо за возврат?

Знам, таа е создадена кога вдахна Возвишениот
и нејзината радост е радост кога можеш да простуваш.

Тогаш ја имаш и љубовта!

Виножито

Ех, да можам небото да го дофатам
и сите мисли да ги отстранам
од непредвиденото зло што доаѓа.

Срце болка во мене бие,
во очите мои солза се лие,
душа кај Тебе, знам, не гине.

Да признаам што носи овој живот
какви ветрови вее во мојата душа,
да немам трага од солзи горчливи.

Виножито од Тебе е пратено
до небото е пространо
знае да љуби и радост ни нуди.

Ангелски хор

Сакам топлина и здравје
да долетаат од небото,
како што беше некогаш,
кога ангелите го објавија
Неговото раѓање.

Сакам да ги споделам
моите искрени зборови,
во секое срце да се објави
ангелска песна небесна.

На тоа дете од тоа време
кога се роди,
и со векови нека се слави!
Сакам од срце
да Му се заблагодарам!

Нов живот

Мојот развој се судира
со развојот на другите.

Мојот животен пат
се скратува од структури и потреби.
Има ли излез за мојата слобода?

Мојот живтен простор
морам да го одбранам,
не сакам да се подавам
пак под ропски јарем.

Но, насекаде има граници.

Однатре се кршат
огради и сидови.

Мојот живот се здобива
Однатре со ширина и простор.
Живеам како ново посадено дрво,
коешто сака да дава многу плодови – љубов,
одредено од Божјата љубов.

Има љубов

Има ли некаде здравје
јас да се излечам?
Има ли некаде радост
јас да се зарадувам?
Има ли некаде иднина
јас да претрчам?

Немајкаде барам некој пристап
да стигнам до проповеданата љубов
без страв, без да заплачам,
со спокој исполнета во срцето.

Понижен за мене, ме вознесе високо.
Воплотена ме удостои,
страдајќи заради мене,
ме ослободи,
Исус ми даде живот вечен
каде што има светлина.

Самувам

Убавината се разнесе
од добрината.
Бедниците ме кудат.
Самувам.
Очите ми
се како чешма
што повеќе тече,
сè подлабоко
во душата пече.
Зашеметена!
Беспомошна!
Во бесчестие живеам.
Страда мојата душа.
Завидливоста
ме зашеметува.
Каде е ведрината?
Каде е човечноста?
Животот во омраза
сака да ми мине,
а моето битие се кине.

Во Тебе, Господе се милоста и славата

Мислејќи дека никогаш
нема да стигнам до Тебе,
јас стасав и ја гледам Твојата светлина.

Мислев дека Си далеку,
Но, сепак Си близу до мене,
ме следиш насекаде,
каде и да бидам, Ти Си тука.

О Боже! Ти си совршен
кандидат во моето срце,
проблемот на доброто и на злото
ги следиш, образложуваш
и преобразуваш.
Во Тебе, Господи,
се милоста и славата.

Моите надежи се во Тебе

Моите часовници
отчукуваат за смртта,
а јас отклучувам простор.
Ме заведува црната сенка
и ме наведува да заминам со неа.
А јас сакам да се отргнам,
да продрам
низ онаа Твоја врата на радоста.
Ќе отидам до неа,
За да влезам во Твојата милост,
Ќе чекорам со најбрз од,
кон светлината.
И никој не може
да ме излаже,
да ме запре,
Да ми ги затвори
патиштата,
за пристап до Тебе.
Јас верувам дека Ти си
единствениот победник
што ја победи смртта
и затоа и јас ќе победам
со Тебе, Боже.

Не се плашам

Нема да ги отфрлам
оние коишто ме навредуваат
или не сакаат да ме разберат.

Во мојата душа ја имам
Божјата љубов.
Таа ми дава внатрешна слобода
што може да ги раскине
оковите на секојдневието.

Откривам нови перспективи
за мојот живот и знам дека се достижни.

Станувам слободна,
а не роб на некој друг,
ја имам слободата.

Само треба да го научам срцето
дека во немирот на денот
имам потреба од тивко место
за присуство Божјо
во мојот живот.

Под Твои крилја

Без твојата појава празно е,
Секое парче простор
гледам да Те видам.

Успеав да избегам низ совеста
за да Ти ја отворам душата,
тагата во јама везден ме носи.

Штом фрлиш од Твоите зраци од небото
се чувствувам дека е убаво,
ја отвори вратата,
а јас уморна
под твои крилја
копнеам да се смирам.

Ти пеам благодарствена песна,
оти ме ослободи од страдања.
Распнат ме вознесе високо
и ми даваш радост бескрајна.

Под закрила на Божјата љубов

Убаво е што знам
дека во моите мисли
постоиш и живееш.
Знам дека ќе дојде време
кога ќе затворам очи,
знам дека ќе дојде време
да Те сретнам в лице,
да ме закрилиш в раце.
Тогаш ќе ми дадеш милост
и ќе бидеш покрај мене
како зората сонцето
што ја засветлува.
Како на сонцето зракот
што ја разбудува.
Како на зракот небото
што го избиструва.
Како на небото срцето,
така и мене ме охрабруваш
во срцето вечно Те носам.

Боже

Тагувам во немите ноќи,
зошто не пуштаат воздишки,
и не ме разбираат колку моето срце плаче.
Зборувам низ празнината на воздухот
врескам по млечните ѕвезди, ги повикувам
да се упатат кон една осамена девојка?
А денот го измина сјајот, не знае за моето срце
дека не можам да ги мрднам прстите
моето тело е неподвижно, немоќно!
Но, сепак успевам некако тркалата
да ги вртам во круг да тргнам
напред од неповолни околности
за да го најдам спасението.
Тогаш Ти успеа да го обновиш моето тело,
а јас со молитвен подвиг
Во овој миг сведок сум на Твоите милости,
затоа што имам нов живот,
со нова облека ме облече.
Незаменлив украс на мојата душа,
ја дотера мојата неубавина
И сега чувствувам двиг на радост,
оти ме покриваш со Твоите погледи!

Кога љубиш

Сакам да имам многу пријатели,
луѓе со кои ќе сподела љубов,
а понекогаш сум толку осамена
и копнеам за малку нежност.
Сакам да бидам верна и мирољубива,
да Те прославам и да Ти служам.
Но, понекогаш е толку многу тешко
кога сум немоќна и кога сум слаба.
Сакам луѓето да ме разберат,
како што ме разбираш, Ти, Боже,
но тие не можат да соогледат
како е кога љубиш.
Не е секогаш како што јас сакам,
ама, едно сигурно знам, Ти си Тој,
којшто ме спаси и кој секогаш бдееш
Над моите мотиви и копнежи.
Ти Си мој Господ што ме пазиш
и ме чуваш кога не е по мое,
Да се смирам кога немам разбирања,
Да имам милост и да простувам.

Прости

Не сокривај ништо,
што можеш да му напакотиш
на својот ближен,
дури и на својот непријател.
Подај му рака и прости му ги
сите гревови,
прости си и самиот себеси,
ако некому си згрешил.
Не чувај ништо во себе,
Секој ден што го живееш
е значаен за тебе.
Животот е збир од искуства
што треба да се ценат,
тоа што не сакаш
да ти се случи тебе,
не прави им го на другите.
Спомни си во себе
дека секој миг е посебен.

Чудни денови без Тебе

Откога Те запознав Тебе,
за Твојата пожртвуваност и за Твојата љубов,
Чудни ќе ми бидат денови без Тебе
ако случајно заминеш од моето срце.

Без Тебе, никогаш толку далеку
да не бидам од Твоето огниште,
сега кога конечно Те најдов,
секогаш од мојата уста
Твојата љубов ќе ја спомнувам.

Часовникот е камен во Твоето царство,
не минува како времето што минува,
час сончево, час облачно.
Затоа што Ти Си љубов незаменлива,
Ти Си призрак на светлината.

Мојата молитва

Сакам да украсам душа
на сите скршени срца.
Да нанесам сјај
на солзите што течат од болка.
Да закачам вера
на очите тажни.
Да ја нацртам надежта
во којашто се надевам.
Сакам да ги наредам имињата
на сите мои најблиски,
па нека бидат и на оние
што ми мислат зло,
и на тие коишто сум ги повредила
без да сакам.
Сето тоа сакам да го вметнам
во мојата молитва
а таа да одлети
до Твоите уши.
И нека биде
сè како што сакаш да биде
По Твојата волја,Боже!

Мојата борба

„ Ако сте отустни за време на мојата борба, не очекувајте да бидете присутни за време на мојот успех“. Тешките времиња ги откриваат вашите вистински пријатели. Оние коишто не успеале да ви помогнат за време на вашите најтешки времиња, тогаш тие не се вашите вистински пријатели. Тоа се пријатели коишто се дружат со вас поради одреден интерес или животен стил. Да, овие пријатели се забавни, меѓутоа обидете се да не се потпирате на нив кога ви е потребна помош. Ако никогаш не сте доживеале неуспех или пораз, тогаш никогаш не сте се обиделе да направите нешто ново.

Боже мој

Уморна и повторно разочарана,
никако не можам да заспијам,
не наоѓам спокој.
Дај ми ја раката, Те молам!
Прегрни ме силно,
под Твоето крило да се свијам,
да не паднам како што порано ми било.
Знам како да Те задржам,
само треба да поверувам,
колку долго страдаше за мене
никогаш нема да Те напуштам.
Со молитва ќе те повикам:
Не оставај ме сама,
не како што порано било!
Дојди кај мене да не бидам отфрлена
да се смирам, Боже мој!

Боја

Секој си избира своја боја во животот.
Некој сончева жолта, некој облачно сива,
а некои се депресивни црни.

Секој од нас е одговорен за нашите избори,
и секој од нас живее
во Неговата боја на светлина.

Времето за радост е сега.
Посакувам да можев да ја нацртам иднината,
кога ќе бидам во Твоите одаи.

Таму нема да цртам сонце,
бидејќи Ти Боже ќе бидеш светлина,
таму животот ќе ми биде со светли бои.

Би сакала да можам да го обојам летот,
кога ќе се вивнам во слободата,
тогаш ќе ме однесе муграта кај Тебе .

Наместо солзи, подготвувам боја
со безбројна стаклена призма.
Не губам време, туку се` ми мириса на Тебе.

Време е

Кога животот бие силно и душата кржави,
кога овој тежок свет ќе те повреди,
време е за нов почеток.
Рестартирај ја борбата!

Кога е несигурно тогаш се сомневаш
и мислиш ако си богат ќе ги купиш сите радости,
време е за нов почеток.
Почни да веруваш повторно!

Кога патот ти е долг и твоето тело слабее,
кога нема шанси, нема место за да се добие,
време е за нов почеток.
Почни да одиш повторно!

Кога злото е очигледно и љубовта е скриена
кога градите се празни, а преградката е исчезната,
време е за нов почеток.
Почни со сакање повторно!

Кога паѓаш и никој не те теши,
кога силата на она што е лошо може да те собори,

време е за нов почеток.
Стартувај, собори ја тежината!

Кога недостатокот на надеж одлучи да те чувствувам
ако се' е вистинско, тешко е да се поднесе,
уште еднаш време е за нов почеток.
Почни одново да веруваш дека Господ постои.

Да верувам во Тебе

Сакам секој миг да верувам во Тебе
но, се плашам да не биде доцна.
Трчам напред без да погледам назад,
не сакам да се вратам во гнасотија.

Некако заборавена во дневните
животот е толку суров без тебе,
само сакам милоста да се нурне,
не ме оставај во оваа болка.

Мојот здив сака слобода
Ти Боже смени со парче утеша
во моите очи да просира љубов,
тие пороци да се гледаат јасно.

Добра вечер

Нека овие добри зборови
ве исполнат со среќа.
Нека овие топли зборови
на студена ноќ ве загреат.
Нека овие слатки зборови
за оние кои ве сакаат, да ве потсети...
Нека овие свежи зборови
Како ветерот што го носи едрото
за добар живот
и животот да ви е полн со добрини!
Нека овие линии
на вашата возраст
ве направат да бидете радосни!
Нека писмата со мазни линии
Секогаш блескаат пред вашите очи.
Дозволете жиците
за вас да свират смирена музика.
Ајде...се разбира, Бог да ви подари
во вашите срце мир со големи желби !

Добро утро

Спиј мирно денес!
Наутро кога ќе станеш
напиј се од вкусното кафе,
и сети се на мене!
Ти посакувам добро здравје,
да живееш долго на земјата!
Господ изобилно
ќе ја сподели со тебе
својата љубов,
нежно ти прегрни ја
и силно вгнезди ја во твоето срце.
Здраво, ти пожелувам
убав ден и љубов!
Живееш ли во вера и надеж?
Тогаш јас ти пожелувам
да живееш секогаш среќно!
Секогаш ќе имаш здравје
и нема да имаш бариери на патот.
Биди секогаш во вера и сигурна надеж,
Господ секогаш да Го спомнуваш !

Живеј

Нов, прекрасен ден!

Живеј го животот за момент е даден,
како пролетта дане завршува во срцето.

Како целиот свет да се врти за тебе,
заборавете го минатото, чекорете веднаш!

Живеј како да немаш веќе загуба,
како да не си бил затворен од тага
радоста бдее покрај вратата.

Како да нема предавство зад грб,
нека нема сомнеж во душата,
сруши го сидот!

Живеј како да нема облаци на небото,
како секој ден да е убав и преубав.

Кога веруваш дека лошото ќе замине,
тогаш светот ќе се насмее.

Живеј за да сакаш да веруваш,
да ги натераш луѓето искрено да љубат
и товарот од рамењата тогаш ќе се изгуби
да ти биде лесно да кажеш за главниот збор
Луѓето заборавајќи како да имаат искреност ...

Живеј утре можеби ќе биде последен,
стави зелено светло во срцето со љубов

и животот ќе ти ја исполни секоја смисла.

живеј како што Бог вели:

"Оставете ми ги грижите Мене!"

Здраво

Здраво, ми недостасувате!
Се надевам дека ќе ме разберете
јас не случајно ви го давам срцето.
Здраво, јас не сум на едно место,
нормално не можам да достигнам
сите да Ве поздравам,
затоа со песна Ви се обраќам.
Тажно е што не сме заедно,
не е доволно со оваа песна да Ве поздравам
многу брзо мине времето,
а мојот ум мисли на Вас.
Сакам да се вратам кај Вас ...
Како и да е! Ве мислам,
се молам да имате секогаш спас,
генерално, јас пишувам за сè,
но, не знам како да се изразам!?
Колку силно ми недостасувате!
Ве прегрнувам многу цврсто,
сетете се некогаш на мене,
на мојата љубов.
И покрај тоа што повремено Ви пишувам,
Без Вас, тука сум како во некоја странска држава,
немам облека на душата,

ќе се молам на Бог
нашите души да се облечат во радоста.
Така што би можело повремено...
Јавете се да ви го слушнам
вашиот милозвучен глас!
Мојот омилен дом е да бидам со вас.

Крст

Не оставај ме во оваа болка,
не оставај ме на дождот
врати се назад и подај ми насмевка,
дојди и преземи ги овие солзи.

Ми требаат твоите раце да ме прегрнат
ноќите се толку непријатни
да се вратиш назад во ноќта
во која јас сакам да те гушнам.

Да ми простиш
за секое нанесено зло
јас не знаев дека Ти, Боже
на крстот беше за мене.

Љубов

Едноставно љубовта
може да простува
не може лошо да направи,
не боли, не завидува,
не страда залудно
не ги вреднува парите,
во срцетоне држи зло,
само радост создава.
Без љубов си бесмислен!
Љубовта на луѓето
им дава живот.

Граници

Љубовта не знае за граници.
понекогаш ти треба помош,
таа есилна поддршка.

Воздухот нема граница,
но ти треба воздишка за да живееш,
нежно повлечи насмевка до уши!

Морето нема граница,
но увото е да го слушнеш звукот
и срцето ќе го разбереш.

Вселената нема граница,
животот е дар и тоа треба да се цени,
она што е важно е секој изминат ден!

Во душата нема граница
таа е внесена во Библијата
со восхит ја прелистува секоја страница.

Сонот нема граница,
постои спокојство во Божјите раце
ќе нема уморност на твоето лице.

За мене крстот е без граница,
ако поверувам во Твојата жртвеност
што ме откупи со Божјата крв.

Ми недостасуваш

Ми недостасуваш!

Срцето се смалува од милост,
горчлива капка од болка
влезе во вените на меланхолијата,
парчиња разделби се собраа во дланката
Зарем пак да се заклучи нашата љубов?!

Ми недостасуваш!

Завиена душа во тишината,
тага мраз смрзнува во соништата,
тивко плаче љубовта, сака да те прегрне
во усни молитвата кон Бога ја кажувам.

Ми недостасуваш!

Сакам да дишам, а болката во себе ечи
светот се урива, студено е.
Се подготвувам со голема вина
пред Бог да ме разбере.
Само да дојдам кај Него
Го молам да ме утеши и да ми каже
дека ќе е добро.

Ми недостасуваш!
Го молам Бог да испрати светол ден,
да те чува од катастрофа.
Надвор слушам свон што звони...
Ми недостасуваш!

Мојата душа блика од радост

Благословено е ова утро
во душата сјае радост и среќа
го повикувам Севишниот со молитва
и повторно сум среќна.

Го гледам и чувствувам
како дејствува.

Вчера, тревата беше свената,
денес тревата е сјајна и зелена.

Вчера беше темнина во главата,
денес на небото има големо блаженство.
Вчера сонцето се сокрило над облаците,
денес грее како ќебе.

Вчера само нема тишина,
денес наутро е како во бајка.

Пожелно е да ги подигнам очите
кон небото и да викнам:

Господи, Ти ме зацврсти,
мојата душа блика од радост!

Мојата уметничка слика

На сликата што јас ја цртам
понекогаш бојам облак,
понекогаш бојам дрво...
во мугрите бојам да Те видам.

Боже, Ти си во мојата меморија
и постоиш насекаде
но, другите не можат да Те видат
како влијаеш во мене.

Верувам дека еден ден
ќе го имаати овој договор,
во кој јас Те наоѓам
во мојата уметничка слика.

Надевај се

Најдобар начин
да не бидете разочарани
- од никого не чекајте ништо,
туку надевајте се во Господ.
Тој ќе ти испрати
некој да ти помогне.

Низ светот Те прославувам

Не знам како да се сака,
Тој што не ме познава
не може да ме разбере,
но јас сум во можност
и самата да се поразам.

Јас сум тажна,
не умеам да се насмеам.
Не знам како да се спасам,
во можност сум и да се уништам,
но јас се плашам.

Ми треба некој да ми помогне.
Но, кога Му се помолив на Бога
тогаш мојата душа стана слободна.
Сега веќе не сум веќе сама
низ светот Го прославувам!

Од почеток да почнам

Копнеам за светлина, светла, мирна,
рано, песна да запее зората,
несовесно, и релаксирачки,
целосно заборавени грижи да исчезнат.

Пожелно е да се урива
врз мојот ум и срце немирно
нека се наполни со смиреност,
на небото да блесне во очите мои.

Да се фрлам низ цветни мириси,
да нема крај на љубовта
и сите живи нешта
да се радуваат на Твоите креации.

Сакам да се сретнам што ми беше
некогаш Твое загубено,
барем за момент да ме прегрнеш
и болки да излечиш.

Да се исплачам на Твите рани,
со Твите раце прободени на клици
од почеток да почнам
гревови да избришам!

Плачев во тага

Колку тешко ми беше, Боже
кажи дека ми простуваш
можеш да ми ја тргнеш настрана
сета болка што се јавува.

Кога ќе дојдам до вратата Твоја
тогаш сета гнасотија
ќе излезе од мојот живот,
затоа што многу се срамам.

Повлечи го овој тежок живот,
дојди во мене и истерај ја болката,
не ме оставај на дождот да се удавам
однеси ме во Твојата порта.

Поверувај

За да се разбере она што се случува во твојот живот,
зошто доаѓаат и си одат тие што ги сакаш, тие што ти се
најблиски, тие што ти се потребни.
Тогаш ќе се изгради поткрепа да не падеш, очите насочи
ги кон поткрепа.
Нахрани се со лебот наш засушен, пружи ја раката кон
крстот и почувствувај ја неговата рана!
Почувствувај како Тој љуби, како Тој се предаде на
неверниците за да поверуваат!

Посакувам

Посакувам да бидам поинаква,
да сакам, да простувам,
и да не го познавам злото.
Имам пријатели, а и непријатели,
оган гори, но не го гледам пепелот.
Ајде да бидеме радосни,
зошто сме си потребни еден на друг,
нека Господ не биде изгубен во нас!
Се` е непознато во животот,
ја знаеме вистината во Него!
Тоа е прекрасен момент
не дозволувај да запре,
да не се изгубиме,
многу пати да си простиме,
а да не се каже никогаш збогум.
Господ дарува дека верата ја штити радоста,
се надевам – спасена сум.
Надежта е сила да се најде спас
Сите оние коишто ми се драги,
ги има многу,
а многу се и оние
коишто ми посакуваат зло.
Сепак, се молам на Господ
да ми прости мене и на сите!

Постоиш

Ги пеам Твоите песни,
ги читам Твоите писма,
сликите ги цртам
подготвена за вечниот пат.

Добивам само одреден број години,
што ми се наменети за живеење
и морам да направм сложно
како сложувалка на слика.

Се` што можам за овие години
да бидат исполнети со Твоите богатства,
не смеам да губам време
на работи што немаат никакво значење.

Злиот сомнеж треба да го одврзам
од јазолот на моето срце,
заглавената душа ќе ја ослободам
кога ќе заечи устата со Твоето име!

Јас не сум оттука, со духот сум кај Тебе,
се надевам, затоа што ме откупи
со Твоите окови натежнати на крстот,
потсетувај ме дека постоиш!

Премин

Одев неколку чекори на месечина,
некои ноќи ми беа преплавени со дожд.

Сега само да имам глетка
и да бидам во Твојата прегратка.

Кога ќе дојде време да преминам,
би сакал ѕвездите да сјајаат на небото,
а месечината да ме посипе
со надеж од радости.

Да ме носиш во патеки
до Твојот брод,
да се движам, да испловам
во Твоите одаи, за да се одморам.

Радувајте се

Обидете се да живеете без гнев,
без завист, не се огледувајте во другите лица
тие се бедни и сиромашни во нивните срца.

За причините за своето дело,
радувајте се, само со радост.

Животот е огледало,
ако му се насмевнете
ќе ви се насмее.

Насмевката никогаш не боли,
нека ве видат со своите очи.

Ако му се намуртите на животот
ќе ви се намурти и времето,
нека не ве повредат темните ноќи.
Затоа смејте се и не заборавајте
дека смеењето е угодно пред Бога!

Светлина

Само тажниот бара радост.

Радоста чувствува среќа во животот. Кога имаш толку
многу тага, седиш во бродот за да испловиш од морето за
да не се удавиш.

Светлото не свети кога е ден, туку ноќе.

Пријателот знае ли што е љубов?

Чекаш да ти помогне да те извади од гнасотијата во која
седавиш,
ноти потонуваши.

Светот е огромен, каде и да испливаш никаде нема да
најдеш сигурно копно, каде би бил среќен, ниту
пријателот може да ти помогне, затоа што и нему му
треба светло.

Бог може да те осветли.

Тогаш ќе бидеш среќен и ќе имаш добра комуникација со
себе
и со другите,

со својотум и својата насмевка ќе свети светлина во тебе!

Страдалник

Мојот пат е трнлив,
а Тој секогаш е во моја близина.
Во мене се' е како тркало
штосе врти околу Земјата.

Кога се исполнувам со радост,
јас за миг паѓам ниско,
штом болката се смирува,
таа повторно во мене се враќа.

Страдање, сомнеж, страв, губење...
немам сила на трнливиот пат.
Само да Го преземам Страдалникот
Кој ме возљуби мене, ваква валкана, неубава.

Страдалникот кој за мене ја победи смртта,
за мене страдаше, за да ме спаси.
Тогаш моето срце ќе се насочи со радост,
ќе се облече во светлост!

Твоите раце

Ти, Боже, зборуваш
во книга меѓу книги
во течението на животот.
Вистински ги склопуваш
добрините од злото
во стихови, мисли и зборови.
Не постои вишок
во Твоите дела.
Што смислуваш, тоа и го создаваш.
Во лисјата шум се слуша
во секој момент
без да се помрдне.
Вода за пиење тече
од Твојот извор.
Птиците без да ги храниш
не се гладни.
Од Твоите очи тече
голема милост.

Твојата рака Боже!

Кога брзам, ќе се сопнам,
кога барам, ќе најдам
кога мислам, ќе смислам,
кога сонувам, ќе видам фантастични нешта.
Смислата на животот е да го направам
невозможно возможно,
да направам чудесен подвиг
со чудесна љубов што ми ја даваш Ти, Боже.
Фантастична уметност е
Твојата рака, Боже!

Те сакам

Кој ќе те сака така
како што те сакам јас,
никогаш нема да бидам
уморна за Тебе, љубов.

Ќе бидам облечена во мугрите.
Ако ме сакаш, не постои граница,
нема никаква станица
за да ме чекаш,
јас секогаш сум до Тебе.

Јас за Тебе свезди ќе китам,
наоѓам мир во твојот поглед
меѓу темница Ти си месечина,
а јас зрак од Твојот благодат.

Те фалам, Боже

Не тонам, оти ја запознав љубовта,
ниту пак дишам, не се радувам
без да знам за кого живеам!
Со секого ги споделувам среќата и радоста,
некои живеат во себе од себичност!
Јас пак се раѓам во љубов,
и одново се раѓам кога знам
дека можам да ве усреќам.
Не сакам да трчам во осаменоста,
не сакам да се враќам назад во минатото.
Молчам, но во мене расте светлината
за да ви ја покажам.
Не се плашам да ви овозможам,
да ви покажам да пријдете поблиску,
како што јас појдов
кај Него да ја сподела болката
со љубов и радост,
сега јас спокојно дишам и зборувам,
Те фалам, Боже!

Тој е одмор на долгиот пат

Можев да ги изгаснам светилките,
да бидам себична кога ноќта ме мами.
Можеби никогаш не сум сакала ваков живот,
но јас летам затоа што ветерот ме турка.
Сакам секогаш да ме следиш додека не сум со Тебе.

Сакав мирен тек,
убаво е да бидеш некому нешто,
како што Тој ме возљуби на Голгота.
Убаво е Нему да му бидеш се`,
Тој е одмор на долгиот пат.

Ветерот силно ме гони,
љубоморно ме чува да не Те прегрнам,
во топлите вечности што ми ги нудиш.
Додека ме држиш цврсто за раце
не се плашам од никого на светот.

ISBN 978-9989-177-68-9

9 789989 177699